

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 11.7.2012
COM(2012) 372 final

2012/0180 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale
licenser for rettigheder til musikværker med henblik på online-anvendelse i det indre
marked**

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2012) 204 final}

{SWD(2012) 205 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Begrundelse og formål

Formålet med dette forslag til direktiv er at skabe passende retlige rammer for den kollektive rettighedsforvaltning, der varetages af forvaltningsselskaber på vegne af rettighedshavere, idet der hermed etableres en række regler, som sikrer bedre styring og større gennemsigtighed i alle forvaltningsselskaber, og som tilskynder til og fremmer selskabernes multiterritoriale forvaltning af ophavsmænds licensrettigheder til deres musikværker.

Der kræves en licens fra den relevante indehaver af enhver ophavsret eller ophavsretsbeslægtet rettighed, når der ydes en tjeneste, der omfatter udnyttelse af en ophavsmands beskyttede værk, f.eks. en sang eller et musikstykke eller andet beskyttet materiale, f.eks. et fonogram eller en optræden. Sådanne tjenester kan leveres offline, f.eks. fremvisning af en film i en biograf eller fremførelse af musik i en koncertsal, men også i stigende grad online. Der kræves i så fald en licens fra alle de forskellige rettighedshavere (ophavsmænd, kunstnere, producenter). Inden for visse brancher afgives licenserne oftest direkte af de individuelle rettighedshavere (f.eks. filmproducenter), mens den kollektive rettighedsforvaltning spiller en meget vigtig rolle inden for andre brancher, især for ophavsmænds rettigheder til musikværker. Visse former for udnyttelse afhænger ligeledes af den kollektive forvaltning, f.eks. for så vidt angår kunstneres og fonogramproducenters rettigheder til vederlag for udsendelse og offentlig fremførelse af fonogrammer.

Rettighedshavere overdrager deres rettigheder til et forvaltningsselskab, der forvalter rettighederne på deres vegne. De leverer også tjenester til rettighedshavere og brugere, der omfatter udstedelse af licenser til brugere, administration af rettighedsindtægter, betaling af tilgodehavende til rettighedshavere og håndhævelse af deres rettigheder. Forvaltningsselskaber spiller en betydelig rolle, særlig når det ikke er praktisk muligt og det ville medføre uforholdsmæssige store omkostninger at forhandle med individuelle ophavsmænd. De spiller ligeledes en central rolle med hensyn til beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed ved at give de små og mindre populære værker adgang til markedet.

Det anses for nødvendigt at gøre en indsats på to områder.

For det første er det nødvendigt med en tilpasning af den kollektive forvaltning af rettigheder for så vidt angår de tjenesteydelser, der leveres til medlemmer og brugere, med hensyn til effektivitet, præcision, gennemsigtighed og ansvarliggørelse. Det går meget langsomt med at modernisere dette område, hvilket har en negativ indvirkning på adgangen til nye tjenester for forbrugere og tjenesteydere, da det især bremser udviklingen af innovative tjenester i online-miljøet. For at kunne sikre en passende levering af tjenester, der gør brug af værker eller andre frembringelser, der er beskyttet af ophavsretten og beslægtede rettigheder i det indre marked, bør forvaltningsselskaberne bringes til at tilpasse deres metoder til gavn for kunstnere, tjenesteudbydere, forbrugere og Europas økonomi som helhed. Forvaltningsselskaberne udsteder licens til rettigheder på vegne af nationale og udenlandske rettighedshavere, og de har således en afgørende indvirkning på udnyttelsen af disse rettigheder på tværs af det indre marked. Den måde, som visse selskaber fungerer på, har givet anledning til bekymring med hensyn til deres gennemsigtighed, styring og håndteringen af rettighedsindtægter, der

opkræves på vegne af rettighedshaverne. Man har bl.a. været betænkelig med hensyn til visse selskabers ansvar over for deres medlemmer generelt og til deres økonomiske forvaltning i særdeleshed. En række forvaltningsselskaber har endnu ikke levet op til den udfordring, som det er at tilpasse sig virkeligheden og behovet i det indre marked.

For det andet har udviklingen af et indre marked for online-kulturindhold ført til ønsket om ændringer med hensyn til licenser til ophavsrettigheder, særlig licenser for rettigheder tilhørende ophavsmænd til musikværker, eftersom online-leverandører af musiktjenester har vanskeligt ved at opnå licenser for et sammenlagt repertoire i mere end én medlemsstat ad gangen. En række faktorer bidrager til den territoriale opsplitning af online-musiktjenester, herunder leverandørernes kommercielle valg, men man bør ikke undervurdere vanskelighederne ved at opnå multiterritoriale licenser. Denne situation fører til en fragmentering af EU-markedet for disse tjenester, hvilket begrænser online-tjenesteudbydere leveringen af online-musiktjenester, og som følge heraf er udstedelsen af licenser til ophavsmændenes musikværker og betalingen herfor ikke, som det kunne have været. Denne fragmentering forhindrer også forbrugerne i at få fuld adgang til musikrepertoireernes betydelige mangfoldighed. Den kollektive rettighedsforvaltning har på andre områder ikke givet anledning til nogen vanskeligheder, som bør behandles i denne anledning, men den kollektive forvaltning af ophavsmænds rettigheder til musikværker bør behandles. Det er af helt afgørende betydning, at man løser problemerne på dette område, hvis man vil stimulere det lovlige online-udbud af musik i EU.

Formålet med dette forslag er således: a) at forbedre forvaltningsselskabernes standarder for styring og gennemsigtighed, således at rettighedshavere kan føre en mere effektiv kontrol med disse og bidrage til at gøre forvaltningen mere effektiv, og b) fremme forvaltningsselskabernes udstedelse af multiterritoriale licenser til ophavsmænds rettigheder til musikværker med henblik på levering af online-tjenester.

1.2. General baggrund

Dette forslag er forelagt inden for rammerne af den digitale dagsorden for Europa¹ og Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst². I sin akt for det indre marked³ fremhævede Kommissionen intellektuel ejendom som et af de områder, hvor en indsats er påkrævet, og den understregede, at den kollektive forvaltning i internetalderen bør kunne udvikle sig hen imod mere tværnationale, eventuelt EU-dækkende modeller for licenser, der dækker flere medlemsstater. I sin meddelelse "Et indre marked for intellektuelle ejendomsrettigheder"⁴ meddelte Kommissionen, at den ville foreslå en retlig ramme for kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder. Betydningen af dette lovgivningsforslag blev også fremhævet i Den Europæiske Forbrugerdaysorden⁵ fra Kommissionen.

I henhold til artikel 167 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal Unionen tage hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats, navnlig med henblik på at respektere og fremme sine kulturers mangfoldighed.

¹ KOM(2010) 245.
² KOM(2010) 2020.
³ KOM(2011) 206.
⁴ KOM(2011) 287.
⁵ KOM(2012) 225.

Teknologien, den hurtige udvikling inden for digitale forretningsmodeller og internetforbrugernes voksende autonomi kræver en konstant vurdering af, hvorvidt de gældende ophavsretlige bestemmelser skaber de rette incitament og giver rettighedshaverne, brugerne af rettigheder og forbrugerne mulighed for at drage fordel af de muligheder, som den moderne teknologi tilbyder. Dette forslag bør ikke ses isoleret men som led i en række foranstaltninger, der er eller vil blive foreslået af Kommissionen for at fremme licensering af rettigheder og mere generelt give adgang til et attraktivt digitalt indhold, navnlig i en grænseoverskridende kontekst. Ud over at dette forslag vedrører den måde, hvorpå forvaltningsselskaberne fungerer, overvejer Kommissionen også, om der er behov for andre foranstaltninger for at fremme licensering generelt, uanset om det foretages af individuelle rettighedshavere, af personer, der har fået overdraget rettighederne, eller af forvaltningsselskaber. Disse overvejelser omfatter spørgsmålet om multiterritorial licensering og dens virkninger på licensering af visse indhold eller tjenester.

Også i forbindelse med den digitale dagsorden for Europa, Kommissionens meddelelser "et indre marked for intellektuelle ejendomsrettigheder" og "en sammenhængende ramme til styrkelse af tilliden til det digitale indre marked for e-handel og onlinetjenester"⁶ samt opfølgningen på "grønbogen om onlinedistribution af audiovisuelle værker i Den Europæiske Union"⁷ foretager Kommissionen en grundig retlig og økonomisk analyse med hensyn til anvendelsesområdet og virkemåden for ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder i forbindelse med internetfremførelse i det indre marked, herunder om de nuværende undtagelser og indskrænkninger i forhold til ophavsret i henhold til direktiv 2001/29/EF om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet⁸ bør opdateres eller yderligere harmoniseres på EU-plan.

1.3. Gældende bestemmelser på det område, forslaget vedrører

Nogle af de gældende direktiver om ophavsret⁹ indeholder henvisninger til forvaltningsselskabers rettighedsforvaltning, men de indeholder ingen *modus operandi* for disse selskaber som sådan.

I Kommissionens henstilling 2005/737/EF om grænseoverskridende kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder i tilknytning til lovlige musiktjenester på nettet¹⁰

⁶ KOM(2011) 942.

⁷ Jf. grønningen om onlinedistribution af audiovisuelle værker i Den Europæiske Union: Muligheder og udfordringer hen imod et digitalt indre marked. KOM(2011) 427.

⁸ EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167 af 22.6.2001), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EUT L 376 af 27.12.2006), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/84/EF af 27. september 2001 om følgeret til fordel for ophavsmanden til et originalkunstværk (EFT L 272 af 13.10.2001), Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel (EFT L 248 af 6.10.1993), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23. april 2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer (kodificeret udgave) (EUT L 111 af 5.5.2009), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77 af 27.3.1996), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/116/EF af 12. december 2006 om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder (kodificeret udgave) (EUT L 372 af 27.12.2006), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/77/EU af 27. september 2011 om ændring af direktiv 2006/116/EF om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder (EUT L 265 af 11.10.2011).

opfordres medlemsstaterne til at fremme et regelsæt, der er egnet til forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder i tilknytning til levering af lovlige online-musiktjenester og til at forbedre forvaltningsselskabernes standarder for styring og gennemsigtighed. Der var imidlertid blot tale om en henstilling, som således ikke var bindende, og den frivillige gennemførelse har været utilfredsstillende.

1.4. Sammenhæng med andre politikker

Dette forslag supplerer direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked¹¹, som har til formål at skabe en retlig ramme for at sikre etableringsfriheden og den frie bevægelighed for tjenesteydelser mellem medlemsstaterne. Forvaltningsselskaber er som udbydere af kollektiv rettighedsforvaltning omfattet af direktiv 2006/123/EF.

Forslaget er vigtigt for beskyttelsen af ophavsret og beslægtede rettigheder. Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker og Romkonventionen om beskyttelse af udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer samt radio- og fjernsynsforetagender, Verdenshandelsorganisationens aftale om handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder, Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret, Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret og fremførelser og fonogrammer er vigtige internationale instrumenter i den henseende. UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, som udvider forpligtelsen for den Europæiske Union på internationalt plan bekræfter ligeledes vigtigheden af intellektuel ejendomsret.

2. RESULTATER AF KONSEKVENSANALYSER OG HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER

2.1 Offentlig høring

Forslaget bygger på en omfattende dialog med og høring af de berørte parter, herunder forfattere, forlæggere, kunstnere, producenter, forvaltningsselskaber, kommercielle brugere, forbrugere og offentlige organer.

Forslaget tager hensyn til de tilkendegivelser, der blev modtaget i forbindelse med en offentlig høring om "online-indhold"¹², som havde til formål at fremme yderligere overvejelser og debat om eventuelle europæiske løsninger på de udfordringer, der følger i kølvandet på den digitale "dematerialisering" af indhold, herunder nemmere og hurtigere strukturer for clearing af rettigheder samtidig med, at der sikres en retfærdig og rimelig betaling til rettighedshaverne. Høringen drejede sig specifikt om forvaltningsselskabers styring og gennemsigtighed og den grænseoverskridende forvaltning af rettigheder til online-musiktjenester. Flere respondenter følte, at en sammenlægning af forskellige musikrepertoarer vil lette clearing af rettigheder og licensering. En række forfattersammenslutninger, forlæggere og kommercielle brugere talte til fordel for yderligere overvejelser vedrørende forvaltningsselskabernes styring og gennemsigtighed. Forbrugerorganisationer støttede generelt et lovgivningsmæssigt initiativ (f.eks. ved hjælp af en bindende retsakt).

¹⁰ EUT L 276 af 21.10.2005.

¹¹ EUT L 376 af 27.12.2006.

¹² I perioden 22.10.2009 til 5.1.2010.

I 2010 hørte Kommissionen forvaltningsselskaber og online-musiktjenesteydere. Kommissionen har også afholdt en offentlig høring¹³ om styring af den kollektive rettighedsforvaltning i EU med deltagelse af næsten 300 interessenter. Disse høringer bekræftede de mangler i den kollektive rettighedsforvaltning, som allerede var blevet identificeret, og behovet for at forbedre forvaltningsselskabernes standarder for styring og gennemsigtighed samt skabe en ramme for fremme af online-licensering af musikværker.

2.2 Ekspertbistand

Der var ikke brug for ekstern ekspertbistand.

2.3 Konsekvensanalyse

Konsekvensanalysen undersøger to grupper af optioner med henblik på at behandle: a) spørgsmål vedrørende mangler i de standarder for styring og gennemsigtighed, der anvendes af visse forvaltningsselskaber, og som ofte resulterer i en svag finansiel administration; b) spørgsmål som følge af forvaltningsselskabernes manglende vilje til at udstede multiterritoriale online-licenser på grund af de krav, der stilles til denne type aktivitet, og opfattelsen af retsusikkerhed, hvilket gør det vanskeligere at foretage sammenlægning af musikværker.

De politiske valgmuligheder vedrørende forvaltningsselskabers styring og gennemsigtighed er som følger:

- Opretholdelse af *status quo* (A1) ved at overlade det til markedet og gruppepresset (herunder selvregulering) vil ikke løse grænseoverskridende problemer (f.eks. styring af royalties).
- *Bedre håndhævelse* (A2) af den gældende EU-lovgivning og større sammenhæng på nationalt plan i anvendelsen af dens principper vil ikke føre til en harmonisering af forvaltningsselskabernes driftsforhold. Spørgsmål, der ligger uden for de eksisterende princippers anvendelsesområde, vil forblive uløste.
- *Kodificering af eksisterende principper* (A3) vil ophæve de principper, der er blevet fastlagt i Domstolens retspraksis, Kommissionens beslutninger om karteller og monopoler og henstilling 2005/737/EF, til lov, men det vil ikke omfatte mere nyligt konstaterede problemer vedrørende finansiel gennemsigtighed og rettighedshavernes kontrol.
- *En retlig ramme for styring og gennemsigtig* (A4) vil kodificere de eksisterende principper og give mere detaljerede regler om styring og gennemsigtighed, hvilket vil øge mulighederne for kontrol med forvaltningsselskaber.

Følgende politiske valgmuligheder blev undersøgt for at løse de komplicerede spørgsmål i forbindelse med kollektiv licensering af ophavsrettigheder til musikværker til online-anvendelse:

- Under *status quo* (B1) vil det indre marked fortsat være opsplittet, da licenseringen af rettigheder til online-tjenester fortsat ville være kompleks og belastende.

¹³ Fandt sted den 23.4.2010.

- *Det europæiske licenspas (B2)* vil fremme frivillig sammenlægning af repertoarer til online-anvendelse af musikværker på EU-plan og licensering af rettigheder gennem procedurer for multiterritorial licensering. Det vil fastlægge fælles regler for alle kollektive licensgivere i hele EU og skabe et konkurrencemæssigt pres på forvaltningsselskaberne til at udvikle en mere effektiv licenseringspraksis.
- *Parallel direkte licensering (B3)* vil give rettighedshaverne mulighed for at indgå direkte licenser med brugerne uden først at skulle trække deres rettigheder tilbage fra forvaltningsselskaberne. Det vil fremme konkurrencen mellem forvaltningsselskaber, men det vil hverken føre til etablering af et sæt fælles minimumsregler for licensgivere eller medføre repertoiresammenlægning.
- *En udvidet kollektiv licensering og oprindelseslandsprincippet (B4)* vil give en formodning om, at hvert forvaltningsselskab har myndighed til at udstede "generelle" licenser til online-anvendelser, der omfatter hele repertoiret, forudsat at forvaltningsselskabet har "repræsentationsret". Denne løsningsmodel vil heller ikke være noget incitament for forvaltningsselskaberne til at blive mere effektive eller forenkle multiterritorial licenseringen af rettigheder (på grund af forbehold fra den kollektive rettighedsforvaltning, som ofte vil føre til opsplitting af repertoarer).
- *En central portal (B5)* ville give forvaltningsselskaberne mulighed for at samle deres repertoire for multiterritorial licensering i en enkelt transaktion, samordnet via portalen. Denne løsningsmodel rejser betydelig tvivl med hensyn til forenelighed med konkurrencereglerne.

Efter en omhyggelig afvejning af fordele og ulemper for hver af de anvendte modeller, blev valgmulighed A4 og B2 valgt.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

3.1. Retsgrundlag

Forslaget er baseret på artikel 50, stk. 2, litra g), artikel 53 og 62 i TEUF, der har til formål at lette den frie udveksling af tjenesteydelser. Indførelsen af centrale standarder for styring og gennemsigtighed i forvaltningsselskaberne vil beskytte medlemmernes og brugernes interesser og dermed lette og fremme leveringen af kollektive rettighedsforvaltningstjenester på tværs af grænserne, især fordi forvaltningsselskaberne ofte forvalter rettigheder for rettighedshavere fra andre medlemsstater (herunder via de såkaldte repræsentationsaftaler, som forvaltningsselskaber traditionelt har indgået med forvaltningsselskaber i andre medlemsstater) og grænseoverskridende royalty-strømme. Det vil desuden lette den frie bevægelighed for alle tjenesteydelser, som omfatter indhold, der er beskyttet af ophavsret og beslægtede rettigheder, hvis der træffes foranstaltninger til at undgå fragmenteringen af de regler, der finder anvendelse på kollektiv rettighedsforvaltning i hele Europa. Det vil især lette online-distributionen af og -adgangen til sådanne musikværker, hvis der træffes foranstaltninger til at lette udstedelsen af multiterritoriale licenser til online-tjenesteudbydere.

3.2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Det er i henhold til **nærhedsprincippet** (artikel 5, stk. 3, i TEUF) nødvendigt med en indsats på EU-niveau, da de lovgivningsmæssige rammer både nationalt og på EU-plan har vist sig at være utilstrækkelige til at løse problemerne. EU har allerede vedtaget lovgivning, som

harmoniserer rettighedshavernes vigtigste rettigheder, som forvaltes af forvaltningsselskaber¹⁴, og hvorefter forvaltningen af disse rettigheder i det indre marked bør finde sted på en sammenlignelig, effektiv og gennemsigtig måde på tværs af de nationale grænser. Desuden kan målsætningerne med den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og de kan derfor bedre gennemføres på EU-plan på grund af problemernes tværnationale karakter:

- Hvad angår styring og gennemsigtighed kommer en betydelig andel af forvaltningsselskabernes opkrævning af royalties fra udenlandske repertoire. Problemet med medlemmer, som ikke har tilsyn med deres forvaltningsselskabs aktiviteter, er mere udtalt for så vidt angår udenlandske rettighedshavere. Da de ikke er medlemmer af de pågældende forvaltningsselskaber, har de ringe indsigt i og endnu mindre indflydelse på beslutningsprocessen i de forvaltningsselskaber, der handler på vegne af deres eget forvaltningsselskab. For at beskytte rettighedshavernes interesser i EU bør alle royalty-strømme, særlig grænseoverskridende strømme, være gennemsigtige og bogførte. Det er usandsynligt, at medlemsstaterne i fremtiden vil sikre den nødvendige gennemsigtighed for rettighedshavere til at udøve deres rettigheder på tværs af grænserne. En indsats på EU-niveau er den eneste måde at sikre udøvelsen af rettigheder på og især opkrævning og fordeling af royalties på en konsekvent måde i hele EU.
- Multiterritorial licenseringen for online-anvendelse af musikværker er pr. definition af grænseoverskridende karakter. Bestemmelser, der skal sikre velfungerende multiterritorial licensering, er derfor mere hensigtsmæssige på EU-plan, da medlemsstaterne ikke ville være i stand til at udarbejde regler, som på sammenhængende vis kan regulere forvaltningsselskabernes grænseoverskridende aktiviteter.

Forslaget er i overensstemmelse med **proportionalitetsprincippet** (artikel 5, stk. 4, i TEU), da det ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå målene. De foreslåede regler om styring og gennemsigtighed vil i vid udstrækning være en kodificering af Domstolens gældende retspraksis inden for rammerne af Kommissionens beslutninger på kartelområdet¹⁵. De tager også hensyn til forvaltningsselskabernes størrelse og giver medlemsstaterne mulighed for at undtage de mindste fra visse forpligtelser, der kan være ude af proportioner. Reglerne om multiterritorial licensering til online-anvendelser af musikværker er begrænset til ophavsmænds rettigheder og udgør de mindsteprincipper, der er nødvendige for at sikre en effektiv og moderne licensordning, der fungerer i den digitale tidsalder, og sikre repertoiresammenlægning, herunder for nicheproduktioner og mindre kendte musikværker. Der gives passende garantier i denne henseende: f.eks. vil et forvaltningsselskab skulle vælge mellem selv at udstede multiterritoriale licenser til sit eget repertoire eller overdrage dette til andre selskaber; en forfatter vil ligeledes ikke være fastlåst i et forvaltningsselskab, som ikke er villig til at udstede multiterritoriale licenser direkte eller bemyndige et andet forvaltningsselskab at gøre det på sine vegne.

¹⁴ Se fodnote 5 ovenfor.

¹⁵ F.eks. sag C-395/87, Ministère Public mod Jean-Louis Tournier, og forenede sager 110/88 og 242/88, Francois Lucazeau m.fl. mod SACEM og andre, Kommissionens beslutning af 16.7.2008 (CISAC) (COMP/C2/38.698).

3.3. Reguleringsmiddel

Kommissionen foreslår et direktiv. Dette er i overensstemmelse med kravene i artikel 50, stk. 2, litra g), artikel 53 og 62 i TEUF. Et direktiv giver desuden mulighed for den nødvendige fleksibilitet med hensyn til midlerne til at nå disse målsætninger og tager hensyn til, at medlemsstaterne har forskellig praksis for forvaltningsselskabers juridiske form og tilsyn.

3.4. Nærmere beskrivelse af forslaget

3.4.1. Anvendelsesområde og definitioner

Afsnit I indeholder generelle bestemmelser om genstanden (artikel 1), anvendelsesområde (artikel 2) og definitioner (artikel 3). Dette direktiv finder anvendelse på: i) forvaltningsselskabers forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder, uanset i hvilken sektor de er aktive (*afsnit II*)¹⁶, og ii) den multiterritoriale licensering af online-musikrettigheder, der foretages af rettighedshavernes forvaltningsselskaber (*afsnit III*). *Afsnit I* og *II* gælder også for selskaber, der foretager multiterritorial licensering i medfør af *afsnit III*.

3.4.2. Forvaltningsselskaber

Afsnit II omhandler organisatoriske regler og gennemsigtighedsregler, som finder anvendelse på alle typer forvaltningsselskaber.

Kapitel 1 indeholder regler for, hvorledes forvaltningsselskaberne organiserer deres medlemmer. Artikel 4 indeholder visse krav for forholdet mellem forvaltningsselskaber og rettighedshaverne. Artikel 5 sikrer, at rettighedshaverne kan bemyndige et forvaltningsselskab efter eget valg til at forvalte rettigheder og helt eller delvis trække en sådan bemyndigelse tilbage. Forvaltningsselskaberne bør basere deres regler om medlemskab og deltagelse i den interne beslutningstagning på objektive kriterier (artikel 6). Artikel 7 fastsætter generalforsamlingens mindstebeføjelser. Artikel 8 pålægger forvaltningsselskaberne at oprette en tilsynsfunktion, der gør det muligt for deres medlemmer at overvåge og kontrollere deres forvaltning, under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige institutionelle ordninger. Artikel 9 fastlægger visse forpligtelser til at sikre, at forvaltningsselskaber forvaltes på en forsigtig og forsvarlig måde.

Kapitel 2 indeholder regler om forvaltningsselskabers finansielle forvaltning:

- indtægter, der hidrører fra opkrævning som følge af udnyttelse af de rettigheder, der repræsenteres, skal være adskilt fra forvaltningsselskabets egne aktiver og skal forvaltes under strenge betingelser (artikel 10)
- et forvaltningsselskab skal specificere de gældende fradrag i sine aftaler med rettighedshavere og sikre både medlemmer og rettighedshavere rimelig adgang til eventuelle sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige tjenesteydelser, hvis de finansieres via fradragene (artikel 11)

¹⁶ Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende visse krav på mikrovirksomheder.

- forvaltningsselskaber skal betale de skyldige beløb til rettighedshavere præcist og uden unødigt forsinkelse samt bestræbe sig på at identificere rettighedshaverne (artikel 12).

Kapitel 3 indeholder et krav om ikke-diskriminering for et forvaltningsselskabs forvaltning af rettigheder på vegne af et andet forvaltningsselskab i henhold til en repræsentationsaftale (artikel 13). Det er ikke muligt at foretage fradrag af de beløb, der skal betales til et andet forvaltningsselskab, uden sidstnævntes udtrykkelige samtykke, og betalinger bør foretages nøjagtigt til andre selskaber (artikel 14).

Kapitel 4 pålægger forvaltningsselskaber og brugerne at føre forhandlinger i god tro. Tarifferne skal baseres på objektive kriterier og afspejle værdien af rettighederne i handelen og af den faktiske tjenesteydelse, som forvaltningsselskabet leverer (artikel 15).

Kapitel 5 (gennemsigtighed og rapportering) fastsætter følgende niveauer for forvaltningsselskabers offentliggørelse af oplysninger:

- oplysninger til rettighedshavere om beløb, der opkræves og betales, forvaltningsgebyrer, der opkræves, og andre fradrag (artikel 16)
- oplysninger til andre forvaltningsselskaber om forvaltning af rettigheder i henhold til repræsentationsaftaler (artikel 17)
- oplysninger til rettighedshavere, andre forvaltningsselskaber og brugerne på anmodning (artikel 18)
- oplysninger til offentligheden om, hvorledes forvaltningsselskabet er organiseret og fungerer (artikel 19)
- offentliggørelse af en årlig gennemsigtighedsrapport, herunder om styringsprincipper og deres gennemførelse, finansielle opgørelser osv. (artikel 20).

3.4.3. Multiterritorial licensering af online-musikrettigheder foretaget af ophavsmændenes forvaltningsselskaber

Afsnit III fastsætter de betingelser, som ophavsmænds forvaltningsselskaber skal opfylde, når de foretager multiterritorial licensering af online-musikrettigheder (artikel 21):

- de skal være i stand til på effektiv og gennemsigtig vis at behandle de data, der er nødvendige for udnyttelsen af sådanne licenser (f.eks. identifikation af deres musikrepertoire, overvågning af anvendelsen) ved hjælp af en tidsfølsom, autoritativ database indeholdende de nødvendige oplysninger (artikel 22)
- de skal være gennemsigtige med hensyn til det online-musikrepertoire, som det repræsenterer (artikel 23)
- de skal give rettighedshavere og andre forvaltningsselskaber mulighed for at korrigere de relevante data og sikre deres nøjagtighed (artikel 24)
- de skal overvåge den faktiske anvendelse af de værker, der er omfattet af licensen, og være i stand til at behandle rapporter om anvendelse og fakturering. Der skal forefindes procedurer for at give brugere mulighed for at anfægte nøjagtigheden af

fakturaer (f.eks. for at undgå dobbelt fakturering). Der skal anvendes passende branchestandarder, hvis sådanne foreligger ([artikel 25](#))

- rettighedshavere og andre forvaltningsselskaber skal betales uden unødigt forsinkelse, og de skal modtage oplysninger om de værker, der anvendes, og finansielle oplysninger vedrørende deres rettigheder (f.eks. beløb, der opkræves, fradrag, der foretages) ([artikel 26](#)).

Forvaltningsselskaber kan beslutte ikke at udstede multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder, men fortsat udstede nationale licenser til deres eget repertoire og/eller nationale licenser til andre forvaltningsselskabers repertoire i henhold til gensidige aftaler. For imidlertid at sikre, at repertoier nemt kan sammenlægges til gavn for musiktjenesteydere, der ønsker at tilbyde så fuldstændig en tjeneste som mulig i hele Europa, og til gavn for den kulturelle mangfoldighed og forbrugerne generelt, skal der indføres specifikke garantier for at sikre, at alle selskabers repertoire har adgang til multiterritorial licensering:

- et forvaltningsselskab kan anmode et andet selskab, der udsteder multiterritoriale licenser og multirepertoirelicenser, om at få sit repertoire repræsenteret på et ikke-diskriminerende og ikke-eksklusivt grundlag med henblik på multiterritorial licensering ([artikel 28](#)). Det forvaltningsselskab, der modtager en sådan anmodning, kan ikke nægte, hvis det allerede repræsenterer (eller hvis det tilbyder at repræsentere) et eller flere forvaltningsselskabers repertoire til samme formål ([artikel 29](#))
- rettighedshaverne kan efter en overgangsperiode udstede licenser (enten direkte eller gennem en anden mellemmand) for deres egne online-rettigheder, hvis deres forvaltningsselskab ikke udsteder multiterritoriale licenser, og hvis det ikke indgår i en af de ovennævnte aftaler ([artikel 30](#)).

Et forvaltningsselskab kan outsource tjenester i forbindelse med de multiterritoriale licenser, som det udsteder, uden at dette berører dets forpligtelser over for rettighedshavere, online-tjenesteudbydere eller andre forvaltningsselskaber ([artikel 27](#)). Afsnit III gælder også for datterselskaber af forvaltningsselskaber, der er omfattet af dette afsnit ([artikel 31](#)).

For at opnå den ønskede grad af fleksibilitet, der er nødvendig for at fremme udstedelsen af licenser til innovative online-tjenester (dvs. som har været tilgængelige for offentligheden i mindre end 3 år), kan forvaltningsselskaber udstede sådanne licenser, uden at være bundet af dem som præcedens for fastsættelse af betingelserne for andre licenser ([artikel 32](#)). Undtagelsesvis er forvaltningsselskaberne ikke underlagt afsnit III ved udstedelse af multiterritoriale licenser til programudbydere til online-anvendelse af deres radio- eller tv-programmer, der indeholder musikværker ([artikel 33](#)).

3.4.4. Håndhævelsesforanstaltninger

Afsnit IV pålægger forvaltningsselskaberne at give deres medlemmer og rettighedshaverne adgang til klage- og tvistbilæggelsesprocedurer ([artikel 34](#)). Der bør ligeledes forefindes ordninger til bilæggelse af tvister om licensbetingelser mellem brugere og forvaltningsselskaber ([artikel 35](#)). Endelig kan visse typer tvister vedrørende multiterritorial licensering mellem forvaltningsselskaber og brugere, rettighedshaverne eller andre selskaber indbringes for en uafhængig og upartisk alternativ tvistbilæggelsesordning ([artikel 36](#)).

Medlemsstaterne skal udpege de kompetente myndigheder, som gives beføjelse til (artikel 39): a) at forvalte klageprocedurer (artikel 37), b) at forvalte effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner (artikel 38) og c) at kontrollere anvendelsen af afsnit III (artikel 40). Artikel 39 pålægger imidlertid ikke medlemsstaterne at oprette uafhængige tilsynsmyndigheder, som er specifikt dedikeret tilsyn med forvaltningsselskaber.

3.4.5 Grundlæggende rettigheder og specifikke betragtninger

Forslaget indeholder effektive forholdsregler vedrørende anvendelsen af de grundlæggende rettigheder som fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. De garantier, der kræves af forvaltningsselskaberne hvad angår deres styring og betingelserne for levering af grænseoverskridende multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder, vil i forhold til den nuværende situation begrænse forvaltningsselskabernes frihed til at drive virksomhed som defineret i chartret. Sådanne begrænsninger vil imidlertid være i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i chartret, ifølge hvilket udøvelsen af de relevante frihedsrettigheder kan begrænses under visse omstændigheder. Disse begrænsninger er nødvendige for at beskytte medlemmernes, rettighedshavernes og brugeres interesser og for at fastsætte minimumskvalitetsstandarder for forvaltningsselskabernes udøvelse af deres frihed til at levere multiterritoriale licenstjenester til online-anvendelser af musikværker i det indre marked.

Medlemsstaterne er på grund af forslagens kompleksitet og anvendelsesområde forpligtet til at fremsende en sammenligningstabel over bestemmelserne i deres nationale lovgivning og direktivet.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for Den Europæiske Unions budget.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på online-anvendelse i det indre marked

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50, stk. 2, litra g), samt artikel 53 og 62,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁷,

efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De direktiver, der er vedtaget vedrørende ophavsret og beslægtede rettigheder, giver allerede et højt niveau af beskyttelse for rettighedshavere og danner en retlig ramme for udnyttelsen af det indhold, som er beskyttet af disse rettigheder. De bidrager til at fremme og fastholde kreativiteten. I et indre marked uden konkurrenceforvridninger vil beskyttelsen af innovation og intellektuel kreativitet også fremme investeringer i innovative tjenester og produkter.
- (2) Udbredelsen af indhold, der er beskyttet af ophavsret og beslægtede rettigheder, og de hermed forbundne tjenester, herunder bøger, audiovisuelle produktioner og musikindspilninger, kræver udstedelse af licensrettigheder fra forskellige indehavere af ophavsret og beslægtede rettigheder, f.eks. forfattere, udøvere, producenter og forlæggere. Det er normalt for rettighedshavere at vælge mellem individuel eller kollektiv forvaltning af deres rettigheder. Forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder omfatter udstedelse af licenser til brugere, kontrol af licenser og overvågning af anvendelsen af rettigheder, håndhævelse af ophavsret og beslægtede

¹⁷ EUT C [...] af [...], s. [...].

rettigheder, opkrævning af rettighedsindtægter hidrørende fra udnyttelsen af rettigheder og fordeling af skyldige beløb til rettighedshavere. Forvaltningsselskaber giver rettighedshavere mulighed for at få betaling for anvendelser, som de ellers ikke ville være i stand til selv at kontrollere eller håndhæve, herunder på udenlandske markeder. De spiller ligeledes en betydelig social og kulturel rolle, fordi de fremmer de kulturelle udtryksformers mangfoldighed ved at give de små og mindre populære repertoarer adgang til markedet. Artikel 167 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde pålægger EU at tage hensyn til kulturelle aspekter i sin indsats, navnlig med henblik på at respektere og fremme sine kulturers mangfoldighed.

- (3) Forvaltningsselskaber, som er etableret i EU, skal som leverandører af tjenesteydelser opfylde de nationale krav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked¹⁸, hvormed der skabes en retlig ramme til sikring af den fri etablering og den fri bevægelighed for tjenesteydelser mellem medlemsstater. Det indebærer, at forvaltningsselskaber frit bør kunne levere deres tjenester på tværs af grænserne, at de kan repræsentere nationale rettighedshavere eller rettighedshavere, der er etableret i andre medlemsstater, eller at de kan udstede licenser til nationale brugere eller brugere, der er etableret i andre medlemsstater.
- (4) Der er betydelige forskelle i de nationale regler for driften af forvaltningsselskaber, særlig med hensyn til deres gennemsigtighed og ansvar over for medlemmer og rettighedshavere. Ud over de vanskeligheder, som udenlandske rettighedshavere har, når de vil håndhæve deres rettigheder, og den ofte meget dårlige finansielle forvaltning af opkrævede indtægter, har en række problemer i forbindelse med måde, hvorpå forvaltningsselskaberne fungerer, ført til en række mangler i udnyttelsen af ophavsret og beslægtede rettigheder på tværs af det indre marked til lige stor skade for forvaltningsselskabernes medlemmer, rettighedshavere og brugere. Disse vanskeligheder forekommer ikke i forbindelse med uafhængige rettighedsforvaltere, der fungerer som agenter for rettighedshavere for forvaltningen af deres rettigheder på et kommercielt grundlag, hvor rettighedshaverne ikke har nogen medlemsrettigheder.
- (5) Det er allerede ved tidligere lejligheder blevet fremhævet, at der er behov for at forbedre den måde, hvorpå forvaltningsselskaberne fungerer. Kommissionens henstilling 2005/737/EF af 18. maj 2005 om grænseoverskridende kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder i tilknytning til lovlige musik tjenester på nettet¹⁹ indeholder en række principper, herunder rettighedshavernes ret til frit at vælge deres forvaltningsselskab, den lige behandling af kategorier af rettighedshavere og ligelig fordeling af royalties. Den henstiller også til forvaltningsselskaberne at give brugerne tilstrækkelig information om tariffer og repertoarer forud for eventuelle forhandlinger. Den indeholder ligeledes henstillinger med hensyn til rapporteringspligt, rettighedshavernes repræsentation i forvaltningsselskabernes beslutningstagende organer og tvistbilæggelse. Kommissionens henstilling 2005/737/EF var imidlertid et ikke-bindende instrument med begrænset anvendelsesområde. Det er således meget forskelligt, hvorledes der er fulgt op på denne henstilling.

¹⁸ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36.

¹⁹ EUT L 276 af 21.10.2005, s. 54.

- (6) Beskyttelsen af de interesser, som medlemmer af forvaltningsselskaber, rettighedshavere og tredjeparter har, kræver, at medlemsstaternes lovgivning om forvaltning af ophavsret og udstedelsen af multiterritoriale licenser for online-musikrettigheder koordineres med henblik på at opnå en ensartet beskyttelse i hele EU. Direktivet er således baseret på traktatens artikel 50, stk. 2, litra g).
- (7) Formålet med dette direktiv er at samordne de nationale regler om forvaltningsselskabers adgang til at udøve virksomhed med forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder og reglerne vedrørende deres styring og tilsyn, og direktivet er ligeledes baseret på traktatens artikel 53, stk. 1. Eftersom dette er et område, hvor der tilbydes tjenester i EU, er dette direktiv desuden også baseret på traktatens artikel 62.
- (8) For at sikre, at indehavere af ophavsret og beslægtede rettigheder kan få fuldt udbytte af det indre marked, når deres rettigheder forvaltes kollektivt, og at deres frihed til at udøve deres rettigheder ikke berøres i urimelig grad, er det nødvendigt at indføre en række passende sikkerhedsforanstaltninger i forvaltningsselskabernes stiftelsesdokumenter. Forvaltningsselskaber bør desuden i henhold til direktiv 2006/123/EF ikke direkte eller indirekte diskriminere mellem rettighedshavere på grundlag af deres nationalitet, opholdssted eller etableringssted, når de leverer deres forvaltningstjenester.
- (9) Friheden til at levere og til at modtage kollektive forvaltningstjenester på tværs af de nationale grænser medfører, at rettighedshaverne frit kan vælge et forvaltningsselskab til forvaltningen af deres rettigheder, herunder rettigheder til offentlig fremførelse eller udsendelse, eller kategorier af rettigheder, herunder interaktiv kommunikation med offentligheden, såfremt det pågældende forvaltningsselskab allerede forvalter sådanne rettigheder eller kategorier af rettigheder. Dette betyder, at rettighedshavere nemt kan trække deres rettigheder eller kategorier af rettigheder tilbage fra et forvaltningsselskab og overlade eller overføre eller nogle af disse rettigheder til et andet forvaltningsselskab eller en anden enhed, uanset forvaltningsselskabets eller rettighedshaverens medlemsstat eller nationalitet. Forvaltningsselskaber, der forvalter forskellige typer af værker og andre frembringelser, herunder litterære, musiske eller fotografiske værker, bør også give rettighedshavere denne fleksibilitet med hensyn til forvaltningen af forskellige typer af værker eller frembringelser. Forvaltningsselskaber bør informere rettighedshavere om disse valgmuligheder og give dem mulighed for nemt at anvende disse. Endelig tilsidesætter direktivet ikke rettighedshavernes muligheder for at forvalte deres rettigheder individuelt, herunder til ikke-kommercielle formål.
- (10) Medlemskabet af et forvaltningsselskab bør være baseret på objektive og ikke-diskriminerende kriterier, herunder med hensyn til forlæggere, der i henhold til en aftale om udnyttelse af rettigheder har ret til en andel af indtægterne fra de rettigheder, der forvaltes af forvaltningsselskaber, og til at opkræve sådanne indtægter fra forvaltningsselskabet.
- (11) Forvaltningsselskaber forventes at handle i deres medlemmers interesse. Det er derfor vigtigt at skabe nogle rammer, der giver forvaltningsselskabernes medlemmer mulighed for at udøve deres medlemsrettigheder ved at deltage i selskabernes beslutningsproces. De forskellige kategorier af medlemmers repræsentation i beslutningsprocessen bør være retfærdige og afbalancerede. Reglerne om

generalforsamling for forvaltningsselskabernes medlemmer vil blive undermineret, hvis der ikke var nogen bestemmelser om, hvorledes generalforsamlingen bør foregå. Det er derfor nødvendigt at sikre, at der indkaldes til generalforsamling på regelmæssig basis, mindst årligt, og at de vigtigste beslutninger i forvaltningsselskabet træffes af generalforsamlingen.

- (12) Forvaltningsselskabernes medlemmer bør have adgang til at deltage i og stemme på generalforsamlingen; udøvelsen af disse rettigheder kan kun være underlagt retfærdige og forholdsmæssige begrænsninger. Det bør være nemt at udøve stemmerettigheder.
- (13) Medlemmerne bør have mulighed for at deltage i overvågningen af forvaltningsselskabernes ledelse. Forvaltningsselskaberne bør til dette formål etablere en tilsynsfunktion, der passer til deres organisationsstruktur, og give medlemmerne mulighed for at være repræsenteret i det organ, der varetager denne funktion. For at undgå at pålægge mindre forvaltningsselskaber for stor en byrde og for at sikre, at de forpligtelser, der indføres i kraft af dette direktiv, er forholdsmæssige, bør medlemsstaterne være i stand til, såfremt de finder det nødvendigt, at undtage de mindste forvaltningsselskaber fra forpligtelsen til at oprette en sådan tilsynsfunktion.
- (14) For at sikre en forsvarlig forvaltning skal forvaltningsselskabernes øverste ledelse være uafhængig. Ledere og bestyrelsesmedlemmer bør hvert år oplyse forvaltningsselskabet om eventuelle interessekonflikter mellem egne interesser og selskabets interesser.
- (15) Forvaltningsselskaber opkræver, forvalter og fordeler indtægter fra udnyttelsen af de rettigheder, de får overdraget af rettighedshaverne. Disse indtægter tilfalder i sidste instans rettighedshaverne, der kan være medlemmer af selskabet eller et andet selskab. Det er derfor vigtigt, at forvaltningsselskaberne udviser størst mulig omhu i forbindelse med opkrævning, forvaltning og fordeling af disse indtægter. En nøjagtig fordeling er kun mulig, hvis forvaltningsselskaberne opretholder passende registre over medlemskab, licenser og anvendelsen af værker og andre frembringelser. Rettighedshavere og brugere bør i givet fald også indgive data, der kontrolleres af forvaltningsselskabet. Beløb, der opkræves og tilfalder rettighedshaverne, bør forvaltes separat i forhold til forvaltningsselskabets eventuelle egne aktiver, og enhver investering af disse midler, inden de fordeles til rettighedshaverne, skal ske i overensstemmelse med den investeringspolitik, der er vedtaget på forvaltningsselskabets generalforsamling. For at opretholde et højt beskyttelsesniveau af rettighedshavernes rettigheder og at sikre, at enhver form for indtægt, der hidrører fra udnyttelsen af deres rettigheder, er til fordel for rettighedshaverne, bør de investeringer, der foretages og besiddes af forvaltningsselskabet, forvaltes i overensstemmelse med en række kriterier, som pålægger forvaltningsselskabet at udvise forsigtighed og samtidig giver selskabet mulighed for at vælge den mest sikre og effektive investeringspolitik. Dette bør give forvaltningsselskabet mulighed for at vælge den aktivallokering, der passer til arten og varigheden af enhver risikoeksponering for eventuelle rettighedsindtægter, der investeres, og som ikke i urimelig grad begrænser eventuelle rettighedsindtægter, der tilfalder rettighedshaverne. For at sikre, at de beløb, der tilfalder rettighedshaverne, fordeles på passende og effektiv vis, er det nødvendigt at kræve, at forvaltningsselskaberne træffer omhyggelige foranstaltninger, som de i god tro anser for rimelige, med henblik på at identificere og lokalisere de berørte rettighedshavere. Det er også hensigtsmæssigt at indføre bestemmelser om, at forvaltningsselskabernes medlemmer skal godkende de

regler, der gælder i en situation, hvor eventuelle beløb, der opkræves, ikke kan fordeles, fordi de berørte rettighedshavere ikke kan identificeres eller lokaliseres.

- (16) Da rettighedshaverne har ret til vederlag for udnyttelsen af deres rettigheder, er det vigtigt, at eventuelle andre fradrag end administrationsgebyrer eller fradrag, der er foreskrevet ved national lov, fastlægges af forvaltningsselskabets medlemmer, og at selskabernes regler vedrørende disse fradrag er gennemsigtige for rettighedshaverne. Berørte rettighedshavere bør have adgang på ikke-diskriminatorisk vis til eventuelle sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige tjenester, der finansieres gennem disse fradrag. Dette direktiv bør dog ikke berøre national lovgivning for eventuelle aspekter, der ikke er omfattet af dette direktiv.
- (17) Forvaltningsselskaber kan forvalte rettigheder og opkræve indtægter for deres udnyttelse ("rettighedsindtægter") i henhold til repræsentationsaftaler med andre forvaltningsselskaber. For at beskytte rettighederne for andre forvaltningsselskabers medlemmer, bør et forvaltningsselskab ikke sondre mellem de rettigheder, der forvaltes i henhold til repræsentationsaftaler, og dem, som selskabet forvalter direkte for sine medlemmer. Forvaltningsselskabet bør heller ikke have ret for at anvende fradrag for de rettighedsindtægter, der opkræves på vegne af et andet forvaltningsselskab, uden dette andet selskabs udtrykkelige samtykke.
- (18) Det er vigtigt at have rimelige kommercielle vilkår for licensering for at sikre, at brugere kan udstede licenser for værker og andre beskyttede frembringelser, for hvilke et forvaltningsselskab repræsenterer rettighederne, og sikre betaling af rettighedshaverne. Forvaltningsselskaber og brugere bør derfor føre licensforhandlinger i god tro og anvende tariffer, der fastsættes på grundlag af objektive kriterier.
- (19) For at øge rettighedshavernes, brugernes og andre forvaltningsselskabers tillid til de forvaltningstjenester, som leveres af forvaltningsselskaberne, bør hvert forvaltningsselskab forpligtes til at oprette særlige gennemsigtighedsforanstaltninger. Hvert forvaltningsselskab bør derfor oplyse hver rettighedshaver om de beløb, der udbetales til dem, og de tilsvarende fradrag. De bør også have pligt til at give tilstrækkelige oplysninger, herunder finansielle oplysninger, til de øvrige forvaltningsselskaber, hvis rettigheder de forvalter i henhold til repræsentationsaftaler. Hvert forvaltningsselskab bør også offentliggøre tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at rettighedshavere, brugere og andre forvaltningsselskaber forstår, hvordan det er struktureret, og hvordan det udøver sin virksomhed. Forvaltningsselskaber bør navnlig oplyse rettighedshavere, brugere og andre forvaltningsselskaber om omfanget af deres repertoire og om deres regler om gebyrer, fradrag og tariffer.
- (20) For at sikre, at rettighedshavere er i stand til at overvåge deres forvaltningsselskabers resultater og sammenligne deres respektive resultater, bør forvaltningsselskaber offentliggøre en årlig gennemsigtighedsrapport, der omfatter sammenlignelige reviderede regnskabsoplysninger, der er specifikke for forvaltningsselskabernes virksomhed. Forvaltningsselskaber bør desuden offentliggøre en årlig særrapport om anvendelsen af de beløb, der er afsat til sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige tjenesteydelser. For at undgå at pålægge mindre forvaltningsselskaber alt for stor en byrde og for at sikre, at de forpligtelser, der følger af dette direktiv, er forholdsmæssige, bør medlemsstaterne, hvis de finder det nødvendigt, have mulighed

for at undtage de mindste forvaltningsselskaber fra visse forpligtelser mht. gennemsigthed.

- (21) Udbydere af online-tjenester, som anvender musikværker, såsom musiktjenester, der giver forbrugerne mulighed for at downloade musik eller til at lytte til musik ved streaming, samt andre tjenester, der giver adgang til film eller spil, hvor musik er et vigtigt element, bør først indhente tilladelse til at anvende sådanne værker. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet²⁰ kræver en licens for hver rettighed i forbindelse med online-udnyttelsen af musikværker. Disse rettigheder er eksklusivretten til reproduktion og eksklusivretten til offentlig udsendelse af musikværker, herunder retten til tilrådighedsstillelse. De kan forvaltes af de enkelte rettighedshavere selv, f.eks. forfattere eller musikforlag, eller af forvaltningsselskaber, der leverer kollektiv rettighedsforvaltning til rettighedshavere. Ophavsmænds reproduktions- og kommunikationsrettigheder kan forvaltes af forskellige forvaltningsselskaber. Det kan endvidere forekomme, at flere rettighedshavere har rettigheder til det samme værk, og at de har givet forskellige forvaltningsselskaber bemyndigelse til at udstede licenser til deres respektive andele af rettighederne til værket. Enhver bruger, der ønsker at levere en online-tjeneste, der tilbyder et bredt udvalg af musikværker til forbrugerne, vil skulle samle rettighederne til de pågældende værker fra forskellige rettighedshavere og forvaltningsselskaber.
- (22) Internettet kender ingen grænser, men online-markedet for musiktjenesteydelser i EU er stadig opsplittet, og der er endnu ikke skabt et virkeligt indre marked på dette område. Komplexiteten og de vanskeligheder, der er forbundet med den kollektive forvaltning af rettigheder i Europa, har i en række tilfælde forværret denne opsplitning af det europæiske digitale online-marked for musiktjenester. Denne situation står i skarp kontrast til forbrugernes hastigt voksende efterspørgsel efter adgang til digitalt indhold og tilknyttede innovative tjenester, herunder på tværs af de nationale grænser.
- (23) Kommissionens henstilling 2005/737/EF lagde op til en række nye lovrammer, der er bedre tilpasset forvaltningen på EU-niveau af ophavsret og beslægtede rettigheder i forbindelse med leveringen af lovlige online-musiktjenester. I vore dage, hvor musikværker udnyttes på nettet, har erhvervsbrugere imidlertid brug for en licenspolitik, der er tilpasset det grænseløse onlinemiljø, og som dækker flere territoriale områder. Det er imidlertid frivilligt om man vil følge henstillingen, og det har således ikke været tilstrækkeligt til at fremme en generel multiterritorial licensering af online-rettigheder til musikværker og finde en løsning på de specifikke krav til multiterritorial licensering.
- (24) Inden for online-musikbranchen, hvor den kollektive forvaltning af ophavsrettigheder på et territorialt grundlag fortsat er normen, er det vigtigt at skabe betingelser, der fremmer den mest effektive licenspraksis hos forvaltningsselskaberne i en stadig mere grænseoverskridende kontekst. Det er derfor hensigtsmæssigt at indføre en række regler, hvormed samordnes de grundlæggende betingelser for forvaltningsselskabers multiterritoriale kollektive licensering af ophavsmænds online-musikrettigheder. Disse bestemmelser bør sikre de nødvendige mindstekrav til kvaliteten af de grænseoverskridende tjenester, som forvaltningsselskaberne leverer, især med hensyn

²⁰ EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10.

til gennemsigtigheden af de repertoireer, der repræsenteres, og nøjagtigheden af de finansielle strømme, der vedrører anvendelsen af rettigheder. De bør også skabe betingelser, der fremmer en frivillig sammenlægning af musikrepertoireer og således reducerer antallet af licenser, som en bruger behøver for at tilbyde en multiterritorial tjeneste. Disse bestemmelser bør gøre det muligt for et forvaltningsselskab at anmode et andet forvaltningsselskab om at repræsentere sit repertoire på et multiterritorialt grundlag, når det ikke selv kan opfylde kravene. Det anmodede forvaltningsselskab bør, såfremt det samler repertoireer og tilbyder eller udsteder multiterritoriale licenser, være forpligtet til at acceptere bemyndigelsen fra det anmodende forvaltningsselskab. Udviklingen af lovlige online-musiktjenester i EU bør også bidrage til bekæmpelsen af piratkopiering.

- (25) Adgangen til nøjagtige og fuldstændige oplysninger om, hvilke musikværker, rettighedshavere og rettigheder, som hvert forvaltningsselskab er bemyndiget til at repræsentere i en given medlemsstat, er af særlig betydning for en effektiv og gennemsigtig licensproces, for den efterfølgende overvågning af anvendelsen af licenserede rettigheder og den tilsvarende fakturering af tjenesteydere samt for fordelingen af de beløb, der tilfalder rettighedshaverne. Derfor bør forvaltningsselskaber, der udsteder multiterritoriale licenser til musikværker, være i stand til at behandle sådanne data hurtigt og nøjagtigt. Dette kræver anvendelse af kontinuerligt ajourførte databaser om ejerskab af rettigheder, hvortil der er givet multiterritorial licens, og som indeholder data, der giver mulighed for identificering af værker, rettigheder, rettighedshavere og medlemsstater, som et forvaltningsselskab er bemyndiget til at repræsentere. Disse databaser bør også bidrage til at matche oplysninger om værker med oplysninger om fonogrammer eller enhver anden optagelse, i hvilke værket er blevet indarbejdet. Det er ligeledes vigtigt at sikre, at potentielle licenstagere og rettighedshavere har adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at identificere det repertoire, som disse forvaltningsselskaber repræsenterer, uden at dette berører enhver foranstaltning, som disse selskaber kan være berettiget til at træffe for at beskytte oplysningernes nøjagtighed og integritet, for at kontrollere deres genanvendelse og for at beskytte personoplysninger og kommercielt følsomme oplysninger.
- (26) For at sikre, at data om det musikrepertoire, som de behandler, er så nøjagtige som muligt, bør forvaltningsselskaber, der udsteder multiterritoriale licenser til musikværker, være forpligtet til at ajourføre deres databaser regelmæssigt og uden forsinkelse. De bør etablere let tilgængelige procedurer, som giver rettighedshaverne og andre forvaltningsselskaber, hvis repertoire de eventuelt repræsenterer, mulighed for at oplyse dem om enhver unøjagtighed, som forvaltningsselskabernes databaser i givet fald indeholder vedrørende værker, som de ejer eller kontrollerer, herunder rettigheder – helt eller delvis – og medlemsstater, i forbindelse med hvilke de har bemyndiget det relevante forvaltningsselskab at udøve virksomhed. De bør også have kapacitet til at foretage elektronisk behandling af registreringen af værker og bemyndigelser til at forvalte rettigheder. Automatiseringen af oplysninger har stor betydning for en hurtig og effektiv behandling af data, og forvaltningsselskaber bør derfor fastsætte bestemmelser om brugen af elektroniske midler til rettighedshavernes strukturerede kommunikation af oplysninger. Forvaltningsselskaber bør så vidt muligt sikre, at sådanne elektroniske midler tager hensyn til relevante branchestandarder eller bedste praksis, der er udviklet på internationalt plan eller på EU-plan.

- (27) Den digitale teknologi giver forvaltningsselskaberne mulighed for automatisk overvågning af licenstagernes anvendelse af de licenserede musikværker og letter fakturering. Branchestandarder for musikanvendelse, salgsrapportering og fakturering er afgørende for at forbedre effektiviteten i udvekslingen af data mellem forvaltningsselskaber og brugere. Overvågning af anvendelsen af licenser bør respektere de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv og beskyttelse af personoplysninger. For at sikre, at disse effektivitetsgevinster resulterer i en hurtigere finansiel behandling og i sidste ende i hurtigere betaling af rettighedshavere, bør forvaltningsselskaber forpligtes til at fakturere tjenesteydere og fordele skyldige beløb til rettighedshavere uden forsinkelse. For at dette krav kan realiseres, er det nødvendigt, at licenstagere bestræber sig på at give forvaltningsselskaberne præcise og rettidige rapporter om anvendelse af værker. Forvaltningsselskaber bør ikke være forpligtede til at acceptere brugernes rapporter i ejendomsretligt beskyttede formater, når der forefindes branchestandarder.
- (28) Det er nødvendigt med adgang til og håndtering af store mængder data samt en høj teknisk kapacitet, for at forvaltningsselskaber, der udsteder kollektive multiterritoriale licenser, kan levere forvaltningstjenester af høj kvalitet. Forvaltningsselskaber bør ikke forhindres i at outsource tjenester vedrørende udstedelse af multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder, forudsat at det ikke berører deres ansvar over for rettighedshavere, online-tjenesteleverandører eller andre forvaltningsselskaber, og at forpligtelserne vedrørende databeskyttelse som fastsat i artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger²¹ overholdes. Forvaltningsselskaberne bør ved at dele eller samle backofficeressourcer kunne forbedre forvaltningstjenesterne og rationalisere investeringer i it-værktøjer.
- (29) Sammenlægning af forskellige musikrepertoarer med henblik på udstedelse af multiterritoriale licenser letter licenseringsprocessen, og ved at gøre alle repertoarer tilgængelige for markedet for multiterritorial licensering styrkes den kulturelle mangfoldighed, og der bidrages til at mindske antallet af transaktioner, som en online-tjenesteyder er nødt til at foretage, for at tilbyde denne tjeneste. Denne sammenlægning af repertoarer bør fremme udviklingen af nye online-tjenester og bør føre til en mindskelse af transaktionsomkostningerne, der væltes over på forbrugerne. Derfor bør forvaltningsselskaber, der ikke er villige til eller ikke er i stand til at udstede multiterritoriale licenser direkte til deres eget musikrepertoire, tilskyndes til frivilligt at give andre forvaltningsselskaber bemyndigelse til at forvalte deres repertoire på ikke-diskriminerende vilkår. Anmodes der om at give bemyndigelse, bør det anmodede forvaltningsselskab forpligtes til at acceptere, såfremt det foretager sammenlægning af repertoarer og tilbyder eller udsteder multiterritoriale licenser. Desuden ville eksklusivaftaler om multiterritoriale licenser begrænse valget for andre brugere, der søger multiterritoriale licenser, og det vil også begrænse de valgmuligheder, som forvaltningsselskaber, der ønsker administrationstjenesteydelser for deres repertoire på et multiterritorialt grundlag, har. Alle repræsentationsaftaler mellem forvaltningsselskaber om multiterritorial licensering bør således indgås på ikke-eksklusive vilkår.

²¹ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- (30) Gennemsigtigheden af de betingelser, hvorunder forvaltningsselskaberne forvalter online-rettigheder, som de er blevet bemyndiget til at repræsentere, er af særlig betydning for rettighedshaverne. Forvaltningsselskaber bør derfor give tilstrækkelige oplysninger til deres rettighedshavere om de vigtigste betingelser i eventuelle aftaler, hvormed der gives bemyndigelse til et andet forvaltningsselskab til at repræsentere deres online-musikrettigheder med henblik på multiterritorial licensering.
- (31) Det er også vigtigt at kræve, at forvaltningsselskaber, der tilbyder eller udsteder multiterritoriale licenser, accepterer at repræsentere repertoiret fra ethvert forvaltningsselskab, der beslutter ikke at gøre dette direkte. For at sikre, at dette krav ikke er uforholdsmæssigt og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt, bør det anmodede forvaltningsselskab kun være forpligtet til at acceptere repræsentation, hvis anmodningen er begrænset til online-rettigheder eller kategorier af online-rettigheder, som det repræsenterer. Dette krav bør desuden kun finde anvendelse på forvaltningsselskaber, der sammenlægger repertoireer, og det bør ikke omfatte forvaltningsselskaber, der kun udsteder multiterritoriale licenser til deres eget repertoire. Det bør heller ikke omfatte forvaltningsselskaber, der blot samler rettigheder til de samme værker med det formål at kunne udstede fælles licens for både reproduktions- og udsendelsesrettigheder til sådanne værker. Enhver aftale, hvorved et forvaltningsselskab giver et andet forvaltningsselskab eller andre forvaltningsselskaber bemyndigelse til at udstede multiterritoriale licenser til sit eget musikrepertoire med henblik på online-anvendelse, bør ikke være til hinder for, at det pågældende forvaltningsselskab fortsat udsteder licenser, som er begrænset til den medlemsstat, hvor forvaltningsselskabet er hjemmehørende, til sit eget repertoire eller til andre repertoireer, som det eventuelt er bemyndiget til at repræsentere i denne medlemsstat.
- (32) Målsætningerne med og effektiviteten af reglerne om forvaltningsselskabers multiterritoriale licensering vil i vid udstrækning blive forringet, hvis rettighedshaverne ikke er i stand til at udøve deres rettigheder ved at udstede multiterritoriale licenser, når det forvaltningsselskab, de har overdraget deres rettigheder til, ikke udsteder eller tilbyder multiterritoriale licenser og ikke ønsker at give et andet forvaltningsselskab bemyndigelse hertil. Det er derfor vigtigt i sådanne tilfælde at give rettighedshaverne mulighed for at udøve retten til at udstede multiterritoriale licenser, der kræves af online-tjenesteudbydere, enten selv eller gennem en anden part eller andre parter, uden at skulle trække deres rettigheder tilbage fra forvaltningsselskabet.
- (33) Af hensyn til online-markedet bør de grundlæggende krav til adgang til information, databehandlings-, fakturerings- og betalingsressourcer også finde anvendelse på enhver enhed, der helt eller delvis ejes af et forvaltningsselskab, og som tilbyder eller udsteder multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder.
- (34) I det digitale miljø er forvaltningsselskaberne ofte nødt til at licensere deres repertoire til helt nye former for udnyttelse og forretningsmodeller. I sådanne tilfælde, og for at fremme et gunstigt miljø for udvikling af sådanne licenser og gøre dette så smidigt som muligt, bør forvaltningsselskaber have den fornødne fleksibilitet til at levere individualiserede og innovative licenser uden risiko for, at dette danner præcedens for fastsættelsen af vilkårene for andre og anderledes licenstyper.
- (35) Radio- og tv-selskaber anvender som regel en licens fra et lokalt forvaltningsselskab til deres egen udsendelse af radio- og tv-programmer, som omfatter musikværker.

Denne licens er ofte begrænset til radio- og tv-spredningsvirksomhed. Det vil være nødvendigt med en licens for online-musikrettigheder for at tillade, at sådanne radio- og tv-programmer også er tilgængelige online. For at lette udstedelsen af licenser til online-musikrettigheder med henblik på direkte eller forskudt online-transmission af radio- og tv-programmer er det nødvendigt at indføre en undtagelse fra de regler, som ellers vil gælde for multiterritorial licensering af musikværker til online-anvendelse. En sådan undtagelse bør begrænses til, hvad der er nødvendigt for at give online-adgang til radio- og tv-programmer og til materiale med et klart og underordnet forhold til den oprindelige udsendelse, der produceres med henblik på f.eks. at supplere, foretage forudgående gennemgang eller foretage efterfølgende gennemgang af radio- og tv-programmet. Denne undtagelse bør ikke anvendes således, at den medfører en forvriddning af konkurrencen med andre tjenesteydelser, som giver forbrugerne online-adgang til individuelle musikværker eller individuelle audiovisuelle værker, eller fører til konkurrencebegrænsende forretningsmetoder, såsom markeds- eller kundedeling, som er i strid med artikel 101 eller 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- (36) Det er nødvendigt at sikre en effektiv håndhævelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv. Forvaltningsselskaber bør tilbyde deres medlemmer særlige procedurer for håndtering af klager og bilæggelse af tvister. Disse procedurer bør også stilles til rådighed for andre rettighedshavere, som forvaltningsselskabet repræsenterer. Det er også hensigtsmæssigt at sikre, at medlemsstaterne råder over uafhængige, upartiske og effektive organer til bilæggelse af tvister, der kan bilægge kommercielle tvister mellem forvaltningsselskaber og brugere vedrørende gældende eller foreslåede licensbetingelser samt i tilfælde, hvor der gives afslag på udstedelse af licens. Endvidere kan effektiviteten af bestemmelserne om udstedelse af multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder blive undermineret, hvis tvister mellem forvaltningsselskaber og deres modparter ikke løses hurtigt og effektivt af uafhængige og uvildige organer. Som følge heraf er det – uden at dette berører retten til domstolsadgang – hensigtsmæssigt at give adgang til let tilgængelige, effektive og upartiske udenretslige procedurer for løsning af konflikter mellem forvaltningsselskaber på den ene side og online-musiktjenesteydere, rettighedshaverne eller andre forvaltningsselskaber på den anden side.
- (37) Desuden bør medlemsstaterne indføre passende procedurer, hvorved det vil være muligt at indgive klager over forvaltningsselskaber, der ikke overholder loven, og at sikre, at der, når det er relevant, anvendes effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner. Medlemsstaterne bør fastsætte, hvilke myndigheder der bør have ansvaret for forvaltningen af klage- og sanktionsprocedurer. For at sikre, at kravene til multiterritorial licensering overholdes, bør der fastsættes specifikke bestemmelser om overvågning af deres gennemførelse. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne og Europa-Kommissionen bør samarbejde med hinanden til dette formål.
- (38) Det er vigtigt for forvaltningsselskaberne at respektere retten til privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger for alle rettighedshavere, medlemmer, brugere eller andre personer, hvis personoplysninger, de bearbejder. Direktiv 95/46/EF finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i medlemsstaterne i forbindelse med dette direktiv og under tilsyn af medlemsstaternes kompetente myndigheder, især offentlige, uafhængige myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget. Rettighedshaverne bør gives passende oplysninger om behandlingen af deres data, om modtagerne af disse data, om den maksimale periode for opbevaring af data i deres

database, og om hvordan de kan udøve deres ret til at få adgang til, rette eller slette deres personoplysninger i overensstemmelse med artikel 10 og 11 i direktiv 95/46/EF. Navnlig bør entydige identifikatorer, der giver mulighed for indirekte identifikation af en person, betragtes som personoplysninger som defineret i artikel 2, litra a), i nævnte direktiv.

- (39) I lyset af artikel 12, litra b), i direktiv 95/46/EF, hvorefter enhver registreret har ret til berigtigelse, sletning eller blokering af urigtige eller ufuldstændige oplysninger, sikrer dette direktiv også, at unøjagtige oplysninger om rettighedshaverne eller andre forvaltningsselskaber i tilfælde af multiterritoriale licenser skal korrigeres hurtigst muligt.
- (40) Bestemmelser om håndhævelsesforanstaltninger bør ikke berøre de beføjelser, som uafhængige offentlige nationale myndigheder i medlemsstaterne har i henhold til artikel 28 i direktiv 95/46/EF til at kontrollere efterlevelsen af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af nævnte direktiv.
- (41) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Kravet i direktivet om, at medlemmer, rettighedshavere, brugere og forvaltningsselskaber bør have adgang til tvistbilæggelse, bør ikke være til hinder for, at parterne kan udøve deres ret til adgang til en domstol, som er garanteret i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (42) Da målsætningerne med dette direktiv, som er at forbedre de muligheder, som forvaltningsselskabernes medlemmer har for at udøve kontrol med selskabernes virksomhed, at sikre tilstrækkelig gennemsigtighed med forvaltningsselskabers aktiviteter og at forbedre multiterritorial licensering af ophavsretten til online-anvendelse af musikværker, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af deres omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan, kan Den Europæiske Union træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse målsætninger.
- (43) Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke anvendelsen af konkurrencereglerne og enhver anden relevant lovgivning på andre områder, herunder om fortrolighed, handelshemmeligheder, databeskyttelse, aktindsigt, aftaleret og international privatret med hensyn til lovvalg og retternes kompetence.
- (44) I den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Lovgiver finder fremsendelse af sådanne dokumenter velbegundet i forbindelse med dette direktiv –

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1 Genstand

Dette direktiv fastsætter de krav, der er nødvendige for at sikre en velfungerende forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder i forvaltningsselskaberne. Det indeholder ligeledes krav til forvaltningsselskabers multiterritoriale licensering af ophavsrettigheder til musikværker til online-anvendelse.

Artikel 2 Anvendelsesområde

Afsnit I, II og IV, med undtagelse af artikel 36 og 40, finder anvendelse på alle forvaltningsselskaber, der er etableret i Unionen.

Afsnit III og artikel 36 og 40 i afsnit IV finder kun anvendelse på de forvaltningsselskaber, der forvalter ophavsrettigheder til musikværker til online-anvendelse på et multiterritorialt grundlag.

Artikel 3 Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) "forvaltningsselskab": enhver organisation, som er godkendt ved lov eller ved overdragelse fra, licens fra eller anden kontraktmæssig aftale med mere end én rettighedshaver til at forvalte ophavsret eller ophavsretsbeslægtede rettigheder som eneste eller primære formål, og som er ejet eller kontrolleret af dens medlemmer
- b) "rettighedshaver": enhver fysisk person eller retlig enhed, der ikke er et forvaltningsselskab, der besidder en ophavsret eller en beslægtet rettighed, eller som i henhold til en aftale om udnyttelse af rettigheder er berettiget til en andel af rettighedsindtægterne fra en af de rettigheder, som forvaltes af forvaltningsselskabet
- c) "medlem af et forvaltningsselskab": en rettighedshaver eller en enhed, der direkte repræsenterer rettighedshavere, herunder andre forvaltningsselskaber og sammenslutninger af rettighedshavere, der opfylder kravene for medlemskab af et forvaltningsselskab
- d) "statutter": vedtægterne, reglerne eller dokumentet om etablering af et forvaltningsselskab

- e) "direktør": enhver administrerende direktør og ethvert medlem af bestyrelsen, ledelsen eller tilsynsrådet i et forvaltningsselskab
- f) "rettighedsindtægter": indtægter, der opkræves af et forvaltningsselskab på vegne af rettighedshaverne, uanset om der er tale om eksklusivret, ret til vederlag eller ret til kompensation
- g) "administrationsgebyrer": det beløb, der opkræves af et forvaltningsselskab til at dække omkostningerne ved forvaltningen af ophavsret eller beslægtede rettigheder
- h) "repræsentationsaftale": en aftale mellem forvaltningsselskaber, hvormed et forvaltningsselskab giver et andet forvaltningsselskab bemyndigelse til at repræsentere rettigheder til sit repertoire, herunder en aftale, der er indgået i henhold til artikel 28 og 29
- i) "bruger": enhver fysisk person eller retlig enhed, der udfører handlinger med bemyndigelse fra rettighedshaverne, vederlag til rettighedshaverne eller betaling af kompensation til rettighedshaverne, og som ikke handler som forbruger
- j) "repertoire": værker eller andre beskyttede frembringelser, som et forvaltningsselskab forvalter rettighederne til
- k) "multiterritorial licens": en licens, som omfatter mere end én medlemsstats territoriale område
- l) "online-musikrettigheder": enhver af de rettigheder til et musikværk i henhold til artikel 2 og 3 i direktiv 2001/29/EF, som er nødvendige for online-levering af musik
- m) "online-musiktjenesteydelse" en informationssamfundstjeneste, som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 98/34/EF, der kræver licensering af musikværker.

AFSNIT II

FORVALTNINGSSKABER

Kapitel 1

Medlemskab og organisation af forvaltningsselskaber

Artikel 4

Overordnede principper

Medlemsstaterne sikrer, at forvaltningsselskaberne handler i deres medlemmers bedste interesse og ikke pålægger rettighedshavere, hvis rettigheder de forvalter, nogen forpligtelser, som ikke er objektivt nødvendige for beskyttelsen af disse rettighedshaveres rettigheder og interesser.

Artikel 5
Rettighedshavernes rettigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at rettighedshaverne har de i stk. 2-7 fastsatte rettigheder, og at disse rettigheder fremgår af forvaltningsselskabets statutter eller medlemskabsbetingelser.
2. Rettighedshaverne skal have ret til at give et forvaltningsselskab efter eget valg bemyndigelse til at forvalte rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker og andre frembringelser efter eget valg i medlemsstaterne efter eget valg, uanset i hvilken medlemsstat forvaltningsselskabet eller rettighedshaverne er hjemmehørende eller etableret, eller hvilken nationalitet de har.
3. Rettighedshaverne skal have ret til at ophæve en bemyndigelse til at forvalte rettigheder, kategorier af rettigheder eller typer af værker og andre frembringelser, der er givet til et forvaltningsselskab, eller til fra et forvaltningsselskab at tilbagetrække de rettigheder eller kategorier af rettigheder eller typer af værker og andre frembringelser efter eget valg for medlemsstaterne af eget valg, såfremt de giver et rimeligt varsel på højst seks måneder. Forvaltningsselskabet kan beslutte, at en sådan ophævelse eller tilbagetrækning først vil få virkning medio eller ultimo regnskabsåret, afhængig af, hvilken dato der ligger tættest på udløbet af meddelelsesfristen.
4. Hvis der er beløb, som tilfalder en rettighedshaver for en udnyttelse, som fandt sted inden ophævelsen af en bemyndigelse eller tilbagetrækningen af rettigheder fik virkning, eller i henhold til en licens, der er udstedt før ophævelsen eller tilbagetrækningen fik virkning, bevarer rettighedshaveren sine rettigheder i henhold til artikel 12, 16, 18 og 34 for så vidt angår disse udnyttelser.
5. Forvaltningsselskaber må ikke begrænse anvendelsen af de rettigheder, der er omhandlet i stk. 3 og 4, ved at kræve, at forvaltning af rettigheder eller kategorier af rettigheder eller typer af værker og andre frembringelser, der er omfattet af ophævelsen eller tilbagetrækningen, overdrages til et andet forvaltningsselskab.
6. Medlemsstaterne skal sikre, at rettighedshaveren giver udtrykkelig og specifik bemyndigelse for hver rettighed eller kategori af rettigheder eller type af værker og andre frembringelser, som rettighedshaveren giver forvaltningsselskabet bemyndigelse til at forvalte, og at en sådan bemyndigelse er i dokumentarisk form.
7. Et forvaltningsselskab skal underrette rettighedshavere om deres rettigheder i henhold til stk. 1-6, før de opnår deres bemyndigelse til at forvalte rettigheder eller kategori af rettigheder eller typer af værker og andre frembringelser.

Forvaltningsselskaber skal underrette deres medlemmer om deres rettigheder i henhold til stk. 1-6 senest seks måneder efter gennemførelsesdatoen for dette direktiv.

Artikel 6
Forvaltningsselskabernes medlemsregler

1. Medlemsstaterne skal sikre, at forvaltningsselskaberne overholder reglerne i stk. 2-5.

2. Forvaltningsselskaber skal acceptere rettighedshavere som medlemmer, hvis de opfylder kravene for medlemskab. De kan kun afvise en anmodning om medlemskab på grundlag af objektive kriterier. Disse kriterier skal fremgå af forvaltningsselskabets statutter eller medlemskabsbetingelser og gøres offentligt tilgængelige.
3. Forvaltningsselskabets statutter skal indeholde passende og effektive mekanismer for medlemmernes deltagelse i forvaltningsselskabets beslutningsproces. De forskellige kategorier af medlemmers repræsentation i beslutningsprocessen bør være retfærdige og afbalancerede.
4. Forvaltningsselskaber skal give deres medlemmer mulighed for at kommunikere ad elektronisk vej, herunder med henblik på udøvelsen af deres medlemsrettigheder. Anvendelse af elektroniske midler må ikke afhænge af det pågældende medlems bopæl eller forretningssted.
5. Forvaltningsselskaber skal opbevare fortegnelser over medlemmer, som regelmæssigt ajourføres, således at medlemmerne kan blive korrekt identificeret og lokaliseret.

Artikel 7

Generalforsamling for forvaltningsselskabernes medlemmer

1. Medlemsstaterne skal sikre, at generalforsamlingen for forvaltningsselskabers medlemmer organiseres efter de regler, der er fastsat i stk. 2-8.
2. Der skal mindst én gang om året indkaldes til generalforsamling for et forvaltningsselskabs medlemmer.
3. Generalforsamlingen skal godkende eventuelle ændringer af forvaltningsselskabets statutter og medlemskabsbetingelser, hvis disse betingelser ikke er omfattet af statuten.
4. Generalforsamlingen skal have beføjelse til at træffe afgørelse om udnævnelse eller afskedigelse af direktører og godkende deres løn og andre fordele såsom ikke-monetære ydelser, pension, ret til andre vederlag og fratrædelsesgodtgørelse.

Generalforsamlingen træffer ikke afgørelse om udnævnelse eller afskedigelse af bestyrelsesmedlemmer eller den administrerende direktør, når tilsynsrådet har beføjelse til at udnævne eller afskedige disse personer.

5. I overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i afsnit II, kapitel 2, skal generalforsamlingen mindst træffe afgørelse om:
 - a) politikken for fordeling af de skyldige beløb til rettighedshavere, medmindre generalforsamlingen beslutter at uddelegere denne beslutning til det organ, der varetager tilsynsfunktionen
 - b) anvendelsen af de beløb, der tilfalder rettighedshavere, men som ikke kan fordeles som fastsat i artikel 12, stk. 2, undtagen når generalforsamlingen

beslutter at overdrage denne afgørelse til det organ, der varetager tilsynsfunktionen

- c) den generelle investeringspolitik, herunder ydelse af lån eller sikkerhedsstillelse eller garanti for lån vedrørende rettighedsindtægter
 - d) bestemmelser om fradrag i rettighedsindtægter.
6. Generalforsamlingen skal kontrollere forvaltningsselskabets aktiviteter ved i det mindste at træffe beslutning om udnævnelse og afskedigelse af revisor og godkendelse af den årlige gennemsigtighedsrapport og revisionspåtegning.
7. Enhver restriktion af forvaltningsselskabets medlemmers ret til at deltage og til at udøve deres stemmerettigheder på generalforsamlingen skal være rimelig og forholdsmæssig samt være baseret på følgende kriterier:
- a) medlemskabsvarighed
 - b) beløb, der er modtaget eller som tilfalder et medlem i forhold til den relevante regnskabsperiode.

Disse kriterier skal fremgå af forvaltningsselskabets statutter eller medlemskabsbetingelser og gøres offentligt tilgængelige i overensstemmelse med artikel 17 og 19.

8. Alle medlemmer af et forvaltningsselskab skal have ret til at udpege en hvilken som helst anden fysisk eller juridisk person som fuldmægtig til at deltage og stemme på generalforsamlingen i deres navn.

Artikel 8 Tilsynsfunktion

1. Medlemsstaterne skal sikre, at forvaltningsselskaber etablerer en tilsynsfunktion, der er ansvarlig for den løbende overvågning af de aktiviteter og udførelsen af de opgaver, som varetages af personer med ledelsesmæssigt ansvar i selskaberne. Forvaltningsselskabernes medlemmer skal være repræsenteret på en rimelig og afbalanceret måde i det organ, der varetager denne funktion, for at sikre deres effektive deltagelse.
2. Det organ, der varetager tilsynsopgaverne, skal mødes regelmæssigt og mindst have følgende beføjelser:
- a) beføjelse til at godkende forvaltningsselskabets erhvervelse af fast ejendom
 - b) beføjelse til at godkende oprettelsen af datterselskaber, overtagelser af andre enheder, erhvervelse af aktier eller rettigheder i andre enheder, fusioner og alliancer
 - c) beføjelse til at godkende erhvervelse af lån, ydelse af lån og sikkerhedsstillelse eller garanti for lån.

3. Medlemsstaterne kan bestemme, at stk. 1 og 2 ikke finder anvendelse på et forvaltningsselskab, som på balancedagen ikke overskrider de numeriske grænser i to af følgende tre kriterier:
 - a) balancesum: 350 000 EUR
 - b) nettoomsætning: 700 000 EUR
 - c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 10.

Artikel 9

Forpligtelser for de personer, som reelt forvalter forvaltningsselskabets aktiviteter

1. Medlemsstaterne skal sikre, at de personer, der rent faktisk leder et forvaltningsselskabs aktiviteter og dets direktører, med undtagelse af de direktører, der udøver en tilsynsfunktion, forvalter forvaltningsselskabet på en sund og forsigtig måde ved anvendelse af sunde administrative og regnskabsmæssige procedurer og interne kontrolmekanismer.
2. Medlemsstaterne skal sikre, at de personer, der rent faktisk leder et forvaltningsselskabs aktiviteter og dets direktører, med undtagelse af de direktører, der udøver en tilsynsfunktion, udformer procedurer for at undgå interessekonflikter. Forvaltningsselskabet skal have procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og oplyse om interessekonflikter for at forhindre dem i at skade de interesser, som forvaltningsselskabets medlemmer har.

Procedurerne skal omfatte en individuel årlig erklæring fra hver af disse personer og direktører, til det organ, der varetager tilsynsfunktionen, med følgende oplysninger:

- a) eventuelle interesser i forvaltningsselskabet
- b) alle vederlag, der modtages fra forvaltningsselskabet, herunder pensionsordninger, fordele i form af naturalydelse og andre typer fordele
- c) eventuelle beløb modtaget som rettighedshaver fra forvaltningsselskabet
- d) en erklæring om en faktisk eller potentiel konflikt mellem personlige interesser og forvaltningsselskabets interesser eller mellem forpligtelser over for forvaltningsselskabet og eventuelle forpligtelser over for enhver anden juridisk eller fysisk person.

Kapitel 2

Forvaltning af rettighedsindtægter

Artikel 10

Opkrævning og anvendelse af rettighedsindtægter

1. Forvaltningsselskaber skal udvise omhu ved opkrævning og forvaltning af rettighedsindtægter.
2. Forvaltningsselskaber skal forvalte og holde rettighedsindtægter adskilt fra eventuelle indtægter, der hidrører fra investering af egne aktiver, indtægter fra forvaltningstjenesteydelser eller indtægter fra andre aktiviteter.
3. Forvaltningsselskaber har ikke ret til at anvende rettighedsindtægter og eventuelle indtægter fra deres investeringer for egen regning, bortset fra at fratække administrationsomkostninger.
4. Når forvaltningsselskabet, inden de skyldige beløb til rettighedshavere fordeles, investerer rettighedsindtægter og eventuelle investeringsindtægter, skal det ske i overensstemmelse med den generelle investeringspolitik som omhandlet i artikel 7, stk. 5, litra c), og følgende regler:
 - a) aktiverne skal investeres således, at medlemmernes interesser varetages bedst muligt; findes der en potentiel interessekonflikt, skal forvaltningsselskabet sikre, at investeringerne foretages udelukkende i medlemmernes interesse
 - b) aktiverne skal investeres således, at der skabes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet i hele investeringsporteføljen
 - c) aktiverne skal spredes på passende vis for at undgå uforholdsmæssig afhængighed af et bestemt aktiv og koncentrationer af risici i porteføljen som helhed.

Artikel 11

Fradrag

1. Medlemsstaterne skal sikre, at man i aftalerne vedrørende forholdet mellem forvaltningsselskabet og dets medlemmer og rettighedshaverne fastsætter de fradrag, der finder anvendelse på de i artikel 16, litra e), omhandlede rettighedsindtægter.
2. Medlemsstaterne skal sikre, at rettighedshaverne, når et forvaltningsselskab leverer sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige ydelser, der finansieres via fradrag i rettighedsindtægterne, er berettiget til følgende:
 - a) sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige tjenesteydelser på basis af rimelige kriterier, navnlig i forbindelse med adgangen til og omfanget af disse tjenester

- b) rettighedshavere, der har ophævet bemyndigelsen til at forvalte rettigheder eller kategorier af rettigheder eller typer af værker og andre frembringelser, eller som har trukket deres rettigheder eller kategorier af rettigheder eller typer af værker og andre frembringelser tilbage fra et forvaltningsselskab, skal fortsat have adgang til disse tjenester. Kriteriet i forbindelse med adgangen til og omfanget af disse tjenester kan tage hensyn til rettighedsindtægter, der genereres af disse rettighedshavere, og varigheden af bemyndigelsen til at forvalte rettigheder, forudsat at dette kriterium også finder anvendelse på rettighedshavere, der ikke har ophævet en sådan bemyndigelse eller ikke har trukket deres rettigheder eller kategorier af rettigheder eller typer af værker og andre frembringelser tilbage fra forvaltningsselskabet.

Artikel 12

Fordeling af beløb, der tilfalder rettighedshavere

1. Medlemsstaterne skal sikre, at forvaltningsselskabet regelmæssigt og omhyggeligt fordeler og betaler skyldige beløb til alle de rettighedshavere, det repræsenterer. Forvaltningsselskaberne skal foretage denne fordeling og betaling senest 12 måneder efter udgangen af det regnskabsår, i hvilket de pågældende rettighedsindtægter er blevet opkrævet, medmindre der er objektive grunde, navnlig i forbindelse med indberetning fra brugere, identifikation af rettigheder, rettighedshaverne eller samkørsel af oplysninger om værker og andre frembringelser med rettighedshaverne, til hinder for, at forvaltningsselskabet overholder denne frist. Forvaltningsselskaberne skal foretage denne fordeling og betaling præcist, for således at sikre lige behandling af alle kategorier af rettighedshavere.
2. Når de beløb, der tilfalder rettighedshaverne, ikke kan fordeles efter fem år at regne fra udgangen af det regnskabsår, hvor de pågældende rettighedsindtægter er opkrævet, og når forvaltningsselskabet har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at identificere og lokalisere rettighedshaverne, skal forvaltningsselskabet træffe afgørelse om anvendelsen af de pågældende beløb i overensstemmelse med artikel 7, stk. 5, litra b), hvilket dog ikke berører rettighedshaverens ret til at kræve disse beløb udbetalt af forvaltningsselskabet.
3. Med henblik på stk. 2 skal foranstaltninger til at identificere og lokalisere rettighedshaverne omfatte kontrol af medlemsregistre og tilrådighedsstillelse for medlemmer af et forvaltningsselskab samt offentligheden af en liste over værker eller andre frembringelser, for hvilke en eller flere rettighedshavere ikke er blevet identificeret eller lokaliseret.

Kapitel 3

Forvaltning af rettigheder på vegne af andre forvaltningsselskaber

Artikel 13

Rettigheder, der forvaltes i henhold til repræsentationsaftaler

Medlemsstaterne skal sikre, at et forvaltningsselskab ikke diskriminerer mellem sine egne medlemmer og de rettighedshavere, hvis rettigheder det forvalter i henhold til en repræsentationsaftale, navnlig med hensyn til gældende tariffer, forvaltningsgebyrer og betingelserne for opkrævning af rettighedsindtægter og fordeling af de skyldige beløb til rettighedshavere.

Artikel 14

Fradrag og betalinger i henhold til repræsentationsaftaler

1. Forvaltningsselskabet skal ikke foretage fradrag, undtagen for forvaltningsgebyrer, fra de rettighedsindtægter, der hidrører fra de rettigheder, det forvalter på grundlag af en repræsentationsaftale med et andet forvaltningsselskab, medmindre det andet forvaltningsselskab har givet sit udtrykkelige samtykke til disse fradrag.
2. Forvaltningsselskabet skal regelmæssigt, omhyggeligt og nøjagtigt fordele og betale skyldige beløb til andre forvaltningsselskaber.

Kapitel 4

Forbindelser med brugerne

Artikel 15

Licensering

1. Forvaltningsselskaber og brugere skal føre forhandlinger om licensering af rettigheder i god tro, herunder ved tilvejebringelse af alle nødvendige oplysninger om deres respektive tjenesteydelser.
2. Licensbetingelser skal være baseret på objektive kriterier, navnlig i forbindelse med tariffer.

Tariffer for eksklusive rettigheder skal afspejle den økonomiske værdi af disse rettigheder i handelen og af den tjenesteydelse, som forvaltningsselskabet leverer.

Findes der ingen national lovgivning, hvormed fastsættes de beløb, som tilfalder rettighedshavere på grundlag af en ret til vederlag og en ret til kompensation, skal

forvaltningsselskabet basere sin egen fastsættelse af de skyldige beløb på den økonomiske værdi af disse rettigheder i handelen.

3. Forvaltningsselskaberne skal gøre det muligt for brugerne at kommunikere ad elektronisk vej, herunder, når det er relevant, med henblik på rapportering om licensens anvendelse.

Kapitel 5

Gennemsigtighed og rapportering

Artikel 16

Oplysninger til rettighedshavere om forvaltning af deres rettigheder

Medlemsstaterne skal sikre, at forvaltningsselskaberne ad elektronisk vej og mindst én gang om året stiller følgende oplysninger til rådighed for hver rettighedshaver, som de repræsenterer:

- a) alle personoplysninger, som rettighedshaveren har givet forvaltningsselskabet tilladelse til at anvende, herunder til at identificere og lokalisere rettighedshaveren
- b) rettighedsindtægterne, der opkræves på vegne af rettighedshaveren
- c) de skyldige beløb til rettighedshaveren pr. kategori af rettigheder, der forvaltes, og type anvendelse, som betales af forvaltningsselskabet til rettighedshaveren i den pågældende periode
- d) den periode, hvor anvendelserne fandt sted, og for hvilke der skal betales skyldige beløb til rettighedshaveren
- e) fradragene for administrationsgebyrer i den pågældende periode
- f) hvilke beløb der er fratrukket til andre formål end administrationsgebyrer, herunder dem, der kan kræves i henhold til national ret for sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige tjenesteydelser i den pågældende periode
- g) ethvert skyldigt beløb til rettighedshaveren, der er udestående for den pågældende periode
- h) de tilgængelige klagemuligheder og tvistbilæggelsesordninger i henhold til artikel 34 og 36.

Artikel 17

Oplysninger til andre forvaltningsselskaber om forvaltning af rettigheder i henhold til repræsentationsaftaler

Medlemsstaterne skal sikre, at et forvaltningsselskab ad elektronisk vej og mindst én gang om året stiller følgende oplysninger til rådighed for det forvaltningsselskab, på hvis vegne det forvalter rettigheder i henhold til en repræsentationsaftale for en bestemt periode:

- a) de skyldige beløb til rettighedshavere pr. kategori af rettigheder, der forvaltes, og pr. type anvendelse, der betales af forvaltningsselskabet for licenserne af de rettigheder, det forvalter i henhold til repræsentationsaftalen
- b) fradragene for administrationsgebyrer og til andre formål
- c) oplysninger om licenser og rettighedsindtægter, der vedrører værker, som indgår i det repertoire, som er omfattet af repræsentationsaftalen
- d) beslutninger på generalforsamlingen.

Artikel 18

Oplysninger til rettighedshavere, medlemmer, andre forvaltningsselskaber og brugerne på anmodning

1. Medlemsstaterne skal sikre, at forvaltningsselskaberne ad elektronisk vej og uden unødigt forsinkelse stiller følgende oplysninger til rådighed på anmodning af enhver rettighedshaver, hvis rettigheder de repræsenterer, ethvert forvaltningsselskab, på hvis vegne det forvalter rettigheder i henhold til en repræsentationsaftale, eller enhver bruger:
 - a) standard licensaftaler og gældende tariffer
 - b) det repertoire og de rettigheder, de forvalter, og de medlemsstater, der er omfattet
 - c) en liste over de repræsentationsaftaler, de har indgået, herunder oplysninger om andre forvaltningsselskaber, der er involveret, det repertoire, der repræsenteres, og det territoriale anvendelsesområde, der er omfattet af en sådan aftale.
2. Desuden skal forvaltningsselskaber på anmodning af en rettighedshaver eller ethvert forvaltningsselskab, give adgang til oplysninger om værker, for hvilke en eller flere rettighedshavere ikke er blevet identificeret, herunder, hvis de foreligger, deres titel, navnet på ophavsmanden, navnet på forlæggeren og alle andre relevante oplysninger, der kan være nødvendige for at identificere rettighedshaverne.

Artikel 19

Offentliggørelse af oplysninger

1. Medlemsstaterne skal sikre, at et forvaltningsselskab offentliggør følgende oplysninger:
 - a) statutterne

- b) medlemskabsvilkår og betingelserne for ophævelse af bemyndigelsen til at forvalte rettigheder, hvis de ikke fremgår af statutterne
 - c) listen over de personer, der er omhandlet i artikel 9
 - d) reglerne om fordeling af de skyldige beløb til rettighedshavere
 - e) reglerne om forvaltningsgebyrer
 - f) reglerne om fradrag fra rettighedsindtægter til andre formål end administrationsgebyrer, herunder fradrag til sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige tjenesteydelser
 - g) de tilgængelige klagemuligheder og tvistbilæggelsesordninger i overensstemmelse med artikel 34, 35 og 36.
2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal offentliggøres på forvaltningsselskabets websted og skal forblive offentligt tilgængelige på dette websted.

Forvaltningsselskabet skal føre de i stk. 1 omhandlede oplysninger ajour.

Artikel 20 *Årlig gennemsigthedsrapport*

1. Medlemsstaterne skal sikre, at et forvaltningsselskab, uanset dets retlige form i henhold til national lovgivning, senest seks måneder efter afslutningen af regnskabsåret udarbejder og offentliggør en årlig gennemsigthedsrapport, herunder en særrapport, for hvert regnskabsår. Den årlige gennemsigthedsrapport underskrives af alle direktører.
- Den årlige gennemsigthedsrapport skal offentliggøres på forvaltningsselskabets websted og forblive offentligt tilgængelig på webstedet i mindst fem år.
2. Den årlige gennemsigthedsrapport skal mindst indeholde de i bilag I fastsatte oplysninger.
3. Den i stk. 1 nævnte særrapport skal omhandle anvendelsen af de fradrag, der foretages med henblik på sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige tjenesteydelser, og skal mindst indeholde de i punkt 3 i bilag I anførte oplysninger.
4. De regnskabsmæssige oplysninger i den årlige gennemsigthedsrapport skal revideres af en eller flere personer, der ved lov er autoriseret til at revidere regnskaber i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber²².

Revisionsberetningen, inkl. eventuelle forbehold, gengives ubeskåret i årsrapporten.

²² EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87.

Ved anvendelsen af dette stykke omfatter de regnskabsmæssige oplysninger de regnskaber, som er omhandlet i punkt 1, litra a), i bilag I, og de finansielle oplysninger, der er omhandlet i punkt 1, litra f) og g), i bilag I, og i punkt 2 i bilag I.

5. Medlemsstaterne kan beslutte, at punkt 1, litra a), f) og g), i bilag I ikke finder anvendelse på et forvaltningsselskab, som på statustidspunktet ikke overskrider de numeriske grænser for to af følgende tre kriterier:
 - a) balancesum: 350 000 EUR
 - b) nettoomsætning: 700 000 EUR
 - c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 10.

AFSNIT III

FORVALTNINGSSLELSKABERS UDSTEDELSE AF MULTITERRITORIALE LICENSER TIL ONLINE-MUSIKRETTIGHEDER

Artikel 21

Multiterritorial licensering i det indre marked

1. Medlemsstaterne skal sikre, at forvaltningsselskaber, der er etableret på deres område, opfylder kravene i dette afsnit, når de udsteder multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder.
2. Medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 39, kan foretage en effektiv kontrol af, hvorvidt forvaltningsselskaberne opfylder disse krav.

Artikel 22

Kapacitet til at behandle multiterritoriale licenser

- 1 Medlemsstaterne skal sikre, at et forvaltningsselskab, som udsteder multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder, har tilstrækkelig kapacitet til på en effektiv og gennemsigtig måde at foretage elektronisk behandling af de data, der er nødvendige for forvaltningen af sådanne licenser, herunder med henblik på at identificere det repertoire og overvåge dets anvendelse, fakturering af brugere, opkrævning af rettighedsindtægter og fordeling af skyldige beløb til rettighedshaverne.
2. Med henblik på stk. 1 skal et forvaltningsselskab mindst opfylde følgende betingelser:
 - a) kapacitet til nøjagtigt at identificere musikværker, helt eller delvis, som forvaltningsselskabet er bemyndiget til at repræsentere
 - b) kapacitet til nøjagtigt at identificere rettigheder, helt eller delvis, og rettighedshavere med hensyn til hver medlemsstat, hvor denne bemyndigelse

gælder, for ethvert musikværk eller dele deraf, som forvaltningsselskabet er bemyndiget til at repræsentere

- c) anvendelse af entydige identifikatorer for at identificere rettighedshavere og musikværker, idet der så vidt muligt tages hensyn til branchens frivillige standarder og praksis, som er udviklet på internationalt plan eller EU-plan
- d) kapacitet til uden unødigt forsinkelse at tage hensyn til enhver ændring af de i litra a) nævnte oplysninger
- e) kapacitet til at identificere og rettidigt og effektivt udrede uoverensstemmelser i dataene fra andre forvaltningsselskaber, der udsteder multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder.

Artikel 23

Gennemsigtighed af multiterritoriale repertoireoplysninger

1. Et forvaltningsselskab, som udsteder multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder, skal ad elektronisk vej give online-musiktjenesteydere, rettighedshavere og andre forvaltningsselskaber ajourførte oplysninger, der gør det muligt at identificere det online-musikrepertoire, det repræsenterer. Dette omfatter de musikværker, der repræsenteres, de rettigheder, der repræsenteres, helt eller delvis, og de medlemsstater, der repræsenteres.
2. Forvaltningsselskabet kan træffe passende foranstaltninger til at beskytte dataenes nøjagtighed og integritet, at kontrollere deres genanvendelse og at beskytte personoplysninger og kommercielt følsomme oplysninger.

Artikel 24

Nøjagtighed af multiterritoriale repertoireoplysninger

1. Et forvaltningsselskab, som udsteder multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder, skal indføre procedurer, der gør det muligt for rettighedshaverne og andre forvaltningsselskaber at gøre indsigelse mod indholdet af de data, der er omhandlet i artikel 22, stk. 2, eller oplysninger i henhold til artikel 23, hvis sådanne rettighedshavere og forvaltningsselskaber, på grundlag af rimeligt bevismateriale, har grund til at tro, at data eller oplysninger er urigtige i forbindelse med deres online-musikrettigheder. Hvor kravet er tilstrækkeligt dokumenteret, skal forvaltningsselskabet sikre, at de pågældende data eller oplysninger korrigeres uden unødigt forsinkelse.
2. Forvaltningsselskaberne skal give rettighedshaverne, hvis musikværker indgår i deres eget musikrepertoire, mulighed for ad elektronisk vej at fremsende oplysninger om deres musikværker eller deres rettigheder til disse værker. Forvaltningsselskabet og rettighedshaverne skal i denne forbindelse så vidt muligt tage hensyn til eventuelle branchestandarder eller praksis vedrørende udveksling af data, der er udarbejdet på internationalt plan eller EU-plan, og som giver rettighedsindehaverne mulighed for at specificere musikværket, helt eller delvis, online-rettighederne, helt eller delvis, og de medlemsstater, for hvilke de giver forvaltningsselskabet bemyndigelse.

Artikel 25
Præcis og rettidig rapportering og fakturering

1. Et forvaltningsselskab skal overvåge den måde, hvorpå online-musiktjenesteydere, til hvilke det har udstedt en multiterritorial licens til disse rettigheder, anvender online-musikrettigheder, som det helt eller delvis repræsenterer.
2. Forvaltningsselskabet skal tilbyde online-musiktjenesteydere mulighed for ad elektronisk vej at rapportere om den faktiske anvendelse af online-musikrettigheder. Forvaltningsselskabet skal tilbyde anvendelse af mindst én rapporteringsmetode, der tager hensyn til branchens frivillige standarder eller praksis, som er udviklet på internationalt plan eller EU-plan, til elektronisk udveksling af sådanne data. Forvaltningsselskabet kan nægte at godkende en rapportering fra brugeren i et ejendomsretligt beskyttet format, hvis selskabet giver mulighed for rapportering i henhold til en branchestandard for elektronisk dataudveksling.
3. Forvaltningsselskabet skal foretage elektronisk fakturering af online-musiktjenesteyderen. Forvaltningsselskabet skal tilbyde anvendelse af mindst et format, hvor der tages hensyn til branchens frivillige standarder eller praksis, der er udviklet på internationalt plan eller EU-plan. Fakturaen skal identificere de værker og rettigheder, hvortil der gives licens, helt eller delvist, på grundlag af de i artikel 22, stk. 2, omhandlede data, og de tilsvarende faktiske anvendelser i det omfang, det er muligt på grundlag af de oplysninger, der fremlægges af brugeren, og det format, der anvendes til at give disse oplysninger.
4. Forvaltningsselskabet skal fakturere online-musiktjenesteyderen præcist og uden forsinkelse, efter at den faktiske anvendelse af online-rettigheder til det pågældende musikværk rapporteres, undtagen i tilfælde, hvor en forsinkelse kan tilskrives online-musiktjenesteyderen.
5. Forvaltningsselskabet skal have indført passende procedurer, der giver online-musiktjenesteyderen mulighed for at anfægte fakturaens rigtighed, herunder når online-musiktjenesteyderen modtager fakturaer fra et eller flere forvaltningsselskaber for samme online-rettigheder til samme musikværk.

Artikel 26
Nøjagtig og rettidig betaling til rettighedshavere

1. Medlemsstaterne skal sikre, at et forvaltningsselskab, som udsteder multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder, præcist og uden forsinkelse, efter at den faktiske anvendelse af arbejdet rapporteres, fordeler skyldige beløb til rettighedshavere hidrørende fra sådanne licenser, medmindre yderligere forsinkelser kan tilskrives online-musiktjenesteyderen.
2. Forvaltningsselskabet skal mindst give følgende oplysninger til rettighedshaverne:
 - a) den periode, hvor anvendelserne fandt sted, og for hvilke rettighedshaverne skal have udbetalt et beløb, samt de medlemsstater, hvor anvendelserne fandt sted

- b) for hver online-rettighed til ethvert musikværk, som rettighedshaveren har givet forvaltningsselskabet bemyndigelse til at repræsentere helt eller delvis, de beløb, der er opkrævet, de fradrag, der er foretaget, og de beløb, der er fordelt af forvaltningsselskabet
 - c) for hver online-musiktjenesteyder de beløb, der er opkrævet for rettighedshaveren, de fradrag, der er foretaget, og de beløb, der er fordelt af forvaltningsselskabet.
3. Når rettighedshaverne ophæver deres bemyndigelse af et forvaltningsselskab til at forvalte deres online-musikrettigheder eller helt eller delvis trækker deres online-musikrettigheder tilbage fra et forvaltningsselskab, finder stk. 1 og 2 anvendelse på multiterritoriale licenser, der er udstedt før ophævelsen eller tilbagetrækningen, og som fortsat er gældende.
4. Giver et forvaltningsselskab et andet forvaltningsselskab bemyndigelse til at udstede multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder i henhold til artikel 28 og 29, skal det bemyndigede selskab fordele de i stk. 1 omhandlede beløb og give de i stk. 2 omhandlede oplysninger til det bemyndigende selskab, som vil være ansvarlig for den efterfølgende fordeling og oplysning til rettighedshavere, medmindre andet aftales.

Artikel 27 Outsourcing

Et forvaltningsselskab kan outsource tjenester, der vedrører de multiterritoriale licenser, som det udsteder. En sådan outsourcing berører ikke forvaltningsselskabets ansvar over for rettighedshavere, online-tjenesteudbydere eller andre forvaltningsselskaber.

Artikel 28 Aftaler mellem forvaltningsselskaber om multiterritorial licensering

1. En repræsentationsaftale mellem forvaltningsselskaber, hvormed et forvaltningsselskab giver et andet forvaltningsselskab bemyndigelse at udstede multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder i sit egen musikrepertoire, skal være af ikke-eksklusiv karakter. Det bemyndigede forvaltningsselskab skal forvalte de pågældende online-rettigheder på ikke-diskriminerende vilkår.
2. Det bemyndigende forvaltningsselskab skal underrette sine medlemmer om aftalens varighed, de omkostninger, der er forbundet med de tjenester, der ydes af det andet forvaltningsselskab, og andre væsentlige vilkår i aftalen.
3. Det bemyndigede forvaltningsselskab skal underrette det bemyndigende selskab om de væsentligste vilkår for udstedelse af licenser til dets online-rettigheder, herunder karakteren af udnyttelsen, alle bestemmelser, der vedrører eller påvirker licensafgiften, licensens gyldighedsperiode, regnskabsperiode, og de territoriale områder, der er omfattet.

Artikel 29

Forpligtelse til at repræsentere et andet forvaltningsselskab med henblik på multiterritorial licensering

1. Et forvaltningsselskab, der ikke giver eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder i sit eget musikrepertoire, kan anmode et andet forvaltningsselskab, der opfylder kravene i dette afsnit, at indgå en repræsentationsaftale med henblik på at repræsentere disse rettigheder i overensstemmelse med artikel 28.
2. Det anmodede forvaltningsselskab skal acceptere en sådan anmodning, hvis det allerede udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser til samme kategori af online-musikrettigheder i et eller flere andre forvaltningsselskabers repertoire.

Administrationsgebyret for den tjeneste, som det anmodede forvaltningsselskab leverer til det anmodende selskab, må ikke overstige de rimelige omkostninger, der afholdes af det anmodede forvaltningsselskab i forbindelse med forvaltningen af det anmodende forvaltningsselskabs repertoire og en rimelig fortjenstmargen.

3. Det anmodende forvaltningsselskab skal give det anmodede forvaltningsselskab de oplysninger om sit eget musikrepertoire, der er nødvendige for udstedelsen af multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder. Er oplysningerne utilstrækkelige eller i en form, som ikke tillader det anmodede forvaltningsselskab at opfylde kravene i dette afsnit, har det anmodede forvaltningsselskab ret til at anmode om betaling af de rimelige omkostninger, der er afholdt til at opfylde sådanne krav, eller til at udelukke sådanne værker, for hvilke oplysningerne er utilstrækkelige eller ikke kan anvendes.

Artikel 30

Adgang til multiterritorial licensering

Når et forvaltningsselskab ikke udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder eller ikke giver et andet forvaltningsselskab mulighed for at repræsentere disse rettigheder til dette formål et år efter datoen for gennemførelse af dette direktiv, skal medlemsstaterne sikre, at rettighedshavere, der har bemyndiget det pågældende forvaltningsselskab til at repræsentere deres online-musikrettigheder, selv kan udstede multiterritoriale licenser til deres egne online-musikrettigheder eller gennem ethvert forvaltningsselskab, der opfylder bestemmelserne i dette afsnit, eller enhver anden part, de bemyndiger. Det forvaltningsselskab, der ikke udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser, skal fortsat udstede eller tilbyde at udstede licenser til online-musikrettigheder tilhørende sådanne rettighedshavere for deres anvendelse på den medlemsstats område, hvor forvaltningsselskabet er hjemmehørende, medmindre rettighedshaverne ophæver deres forvaltningsbemyndigelse.

Artikel 31

Multiterritorial licensering foretaget af forvaltningsselskabers datterselskaber

Artikel 18, stk. 1, litra a) og c), artikel 22, 23, 24, 25, 26, 27, 32 og 36 finder ligeledes anvendelse på enheder, der helt eller delvis ejes af et forvaltningsselskab, og som tilbyder eller udsteder multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder.

Artikel 32
Licensbetingelser for online-tjenester

Et forvaltningsselskab, der leverer multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder, skal ikke være forpligtet til at anvende licensbetingelser, der er aftalt med en online-musiktjenesteyder, som præcedens for andre typer tjenester, når online-musiktjenesteyderen leverer en ny type tjeneste, som har været tilgængelig for offentligheden i mindre end tre år.

Artikel 33
Undtagelse for online-musikrettigheder, der er nødvendige for radio- og tv-programmer

Kravene i dette afsnit finder ikke anvendelse på forvaltningsselskaber, der på grundlag af frivillig sammenlægning af de krævede rettigheder, i overensstemmelse med konkurrencereglerne artikel 101 og 102 i TEUF, udsteder en multiterritorial licens til online-musikrettigheder, som kræves af et radio- og tv-selskab med henblik på kommunikation eller tilrådighedsstillelse for almenheden af sine radio- og tv-programmer samtidig med eller efter deres første udsendelse samt ethvert online-materiale, der er fremstillet af radio- og tv-selskabet, der er accessorisk til den første udsendelse af radio- og tv-programmer.

AFSNIT IV

HÅNDHÆVELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 34
Bilæggelse af tvister for medlemmer og rettighedshavere

1. Medlemsstaterne skal sikre, at forvaltningsselskaber giver deres medlemmer og rettighedshavere adgang til effektive og hurtige procedurer for behandling af klager og for løsning af tvister, navnlig i forbindelse med bemyndigelsen til at forvalte rettigheder og ophævelsen eller tilbagetrækningen af rettigheder, medlemskabsvilkår opkrævning af skyldige beløb, der tilfalder rettighedshavere, fradrag og fordeling.
2. Forvaltningsselskaber skal svare skriftligt på klager fra medlemmer eller rettighedshavere. Forvaltningsselskabet skal give en begrundelse, hvis det ikke vil tage imod klagen.
3. Parterne skal ikke være forhindret i at udøve og forsvare deres rettigheder ved at anlægge sag ved en domstol.

Artikel 35
Tvistbilæggelse for brugerne

1. Medlemsstaterne skal sikre, at tvister mellem forvaltningsselskaber og brugere om gældende eller foreslåede licensbetingelser, tariffer og enhver afvisning af at udstede en licens, kan forelægges for retten og, hvis dette er relevant, et uafhængigt og upartisk tvistbilægelsesorgan.

2. Gennemføres forpligtelsen i stk. 1 ved at inddrage et uafhængigt og upartisk tvistbilæggelsesorgan, skal dette ikke forhindre parterne i at fremlægge og forsvare deres rettigheder ved at anlægge sag ved en domstol.

Artikel 36
Alternativ tvistbilæggelse

1. Medlemsstaterne skal med henblik på afsnit III sikre, at følgende tvister vedrørende et forvaltningsselskab, der udsteder eller tilbyder at udstede multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder, kan indgives til et uafhængigt og upartisk alternativt tvistbilæggelsesorgan:
 - a) tvister med en faktisk eller potentiel online-musiktjenesteyder om anvendelsen af artikel 22, 23 og 25
 - b) tvister med en eller flere rettighedshavere om anvendelsen af artikel 22, 23, 24, 25, 26, 28, 29 og 30
 - c) tvister med et andet forvaltningsselskab om anvendelsen af artikel 24, 25, 26, 28 og 29.
2. Forvaltningsselskaber skal underrette de relevante parter om adgangen til alternative tvistbilæggelsesprocedurer som omhandlet i stk. 1.
3. De i stk. 1 og 2 omhandlede procedurer er ikke til hinder for, at parterne fremlægger og forsvare deres rettigheder ved at anlægge sag ved en domstol.

Artikel 37
Klager

1. Medlemsstaterne skal sørge for, at der indføres procedurer, således at forvaltningsselskabers medlemmer, rettighedshavere, brugere og andre interesserede parter kan indgive klage til de kompetente myndigheder vedrørende forvaltningsselskabernes virksomhed, der er omfattet af dette direktiv.
2. Medlemsstaterne skal træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i stk. 1 omhandlede klageprocedurer forvaltes af de kompetente myndigheder, der har beføjelse til at sikre overholdelse af de nationale retsregler, der vedtages i medfør af kravene i dette direktiv.

Artikel 38
Sanktioner eller foranstaltninger

1. Medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om, at deres respektive kompetente myndigheder kan pålægge passende administrative sanktioner og træffe passende foranstaltninger, hvis de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv ikke overholdes, og de skal sikre, at de finder anvendelse. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have en afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om de i stk. 1 omhandlede bestemmelser senest den [dato] og give den omgående besked om enhver efterfølgende ændring, der berører dem.

Artikel 39
Kompetente myndigheder

Medlemsstaterne skal senest den [dato] underrette Kommissionen om de i artikel 21, 37, 38 og 40 omhandlede kompetente myndigheder.

Kommissionen offentliggør disse oplysninger på sit websted.

Artikel 40
Overholdelse af bestemmelserne om multiterritorial licensering

1. Medlemsstaterne skal sikre, at de i artikel 39 omhandlede kompetente myndigheder til stadighed overvåger, at forvaltningsselskaber, der er etableret på deres område, ved udstedelse af multiterritoriale licenser til online-musikrettigheder overholder de krav, der er fastsat i afsnit III i dette direktiv.
2. Kommissionen skal fremme regelmæssig udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og mellem disse myndigheder og Kommissionen om situationen og udviklingen med hensyn til multiterritorial licensering.
3. Kommissionen skal gennemføre regelmæssige konsultationer med repræsentanter for rettighedshavere, forvaltningsselskaber, brugere, forbrugere og andre berørte parter om deres erfaringer med anvendelsen af bestemmelserne i afsnit III i dette direktiv. Kommissionen skal give de kompetente myndigheder alle relevante oplysninger, der stammer fra disse konsultationer, inden for de rammer, der er fastsat i stk. 2.
4. Medlemsstaterne skal sikre, at deres kompetente myndigheder senest [30 måneder efter ikrafttrædelsen af dette direktiv] giver Kommissionen en rapport om situationen og udviklingen med hensyn til multiterritorial licensering på deres område. Rapporten skal navnlig indeholde oplysninger om adgangen til multiterritoriale licenser i den pågældende medlemsstat, om forvaltningsselskabernes overholdelse af bestemmelserne i afsnit III i dette direktiv og om, hvorledes ydelserne evalueres af brugere og ikke-statslige organisationer, der repræsenterer forbrugere, rettighedshavere og andre interesserede parter.
5. Kommissionen skal på grundlag af de i stk. 4 omhandlede rapporter og de oplysninger, der er indsamlet i henhold til stk. 2 og 3, vurdere anvendelsen af afsnit III i dette direktiv. Kommissionen vil, såfremt det er nødvendigt, og i givet fald på grundlag af en særreport, overveje yderligere skridt til at løse eventuelle konstaterede problemer. Vurderingen skal navnlig omfatte følgende:
 - a) antallet af forvaltningsselskaber, der opfylder kravene i afsnit III
 - b) antallet af repræsentationsaftaler mellem forvaltningsselskaber i henhold til artikel 28 og 29

- c) andelen af repertoier i medlemsstaterne, som er til rådighed for multiterritorial licensering.

AFSNIT V

RAPPORTERING OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 41 *Rapport*

Kommissionen skal senest [5 år efter udløbet af gennemførelsesperioden (dato)] vurdere anvendelsen af dette direktiv og forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv, herunder om dets konsekvenser for udviklingen af grænseoverskridende tjenester og den kulturelle mangfoldighed, samt, hvis det er nødvendigt, om behovet for revision. Kommissionens rapport ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.

Artikel 42 *Gennemførelse*

1. Medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [12 måneder efter direktivets ikrafttrædelse]. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 43 *Ikrafttræden*

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 44 *Adressater*

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
[...]
Formand

På Rådets vegne
[...]
Formand

BILAG I

1. Oplysninger, der skal afgives i den i artikel 20, stk. 2, omhandlede årlige gennemsigthedsrapport:
 - a) årsregnskab med en balance eller en formueopgørelse, en opgørelse over indtægter og udgifter i regnskabsåret og en pengestrømsopgørelse
 - b) en aktivitetsrapport for det forløbne regnskabsår
 - c) en beskrivelse af forvaltningsselskabets juridiske og forvaltningsmæssige struktur
 - d) oplysninger om alle enheder, som forvaltningsselskabet har aktieandel i
 - e) oplysninger om det samlede vederlag til de i artikel 9 omhandlede personer i det foregående år og andre fordele, der ydes dem
 - f) de i punkt 2 omhandlede finansielle oplysninger
 - g) en særreport om anvendelsen af de fradrag, der foretages med henblik på sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige tjenesteydelser.

2. Finansielle oplysninger, der skal afgives i den årlige gennemsigthedsrapport:
 - a) finansielle oplysninger om rettighedsindtægter pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. anvendelsestype (f.eks. tv, online, offentlig fremførelse)
 - b) finansielle oplysninger om udgifterne til forvaltning og andre tjenester, som forvaltningsselskabet yder rettighedshavere, med en fuldstændig beskrivelse af mindst følgende elementer:
 - i) alle driftsomkostninger og finansielle omkostninger, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og en redegørelse for den anvendte metode til fordeling af indirekte omkostninger
 - ii) driftsomkostninger og finansielle omkostninger, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder, udelukkende med hensyn til forvaltning af rettigheder
 - iii) driftsomkostninger og finansielle omkostninger med hensyn til andre tjenester end forvaltning af rettigheder, herunder sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige tjenesteydelser
 - iv) midler anvendt til dækning af omkostninger
 - v) fradrag i rettighedsindtægter, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. anvendelsestype, og formålet med fradraget, f.eks. omkostninger i forbindelse med forvaltning af rettigheder eller sociale, kulturelle eller uddannelsesmæssige tjenesteydelser

- vi) omkostningerne til forvaltning og andre tjenester, som forvaltningsselskabet yder rettighedshavere, i procent af rettighedsindtægterne i det pågældende regnskabsår, pr. kategori af forvaltede rettigheder
- c) finansielle oplysninger om skyldige beløb til rettighedshavere med en fuldstændig beskrivelse af mindst følgende elementer:
- i) samlet beløb tildelt til rettighedshavere, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og anvendelsestype
 - ii) samlet beløb betalt til rettighedshavere, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og anvendelsestype
 - iii) betalingshyppighed, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. anvendelsestype
 - iv) samlet beløb, der er opkrævet, men endnu ikke tildelt til rettighedshavere, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og anvendelsestype og angivelse af det regnskabsår, i hvilket beløbene er opkrævet
 - v) samlet beløb, der er tildelt, men endnu ikke fordelt til rettighedshavere, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og anvendelsestype og angivelse af det regnskabsår, i hvilket beløbene er opkrævet
 - vi) hvis et forvaltningsselskab ikke har foretaget fordeling og betaling inden for den frist, der er fastsat i artikel 12, stk. 1, grundene til forsinkelsen.
- d) oplysninger om forbindelser med andre forvaltningsselskaber med en beskrivelse af mindst følgende elementer:
- i) finansielle strømme, beløb modtaget fra andre forvaltningsselskaber og betalt til andre forvaltningsselskaber, med en fordeling pr. kategori af rettigheder og anvendelsestype og pr. forvaltningsselskab
 - ii) forvaltningsgebyrer for og andre fradrag fra skyldige indtægter til andre forvaltningsselskaber, med en fordeling pr. kategori af rettigheder og pr. forvaltningsselskab
 - iv) forvaltningsgebyrer for og andre fradrag fra beløb betalt af andre forvaltningsselskaber, med en fordeling pr. kategori af rettigheder og pr. forvaltningsselskab
 - v) beløb fordelt til rettighedshavere fra andre forvaltningsselskaber, med en fordeling pr. kategori af rettigheder og pr. forvaltningsselskab
3. Oplysninger, der skal afgives i den særreport, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3:

- a) beløb, der er opkrævet med henblik på sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige tjenesteydelser i regnskabsåret, med en fordeling pr. kategori af forvaltede rettigheder og pr. anvendelsestype
- b) forklaring af brugen af disse beløb med en opdeling pr. type formål.

BILAG II

FORKLARENDE DOKUMENTER

I den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter.

Kommissionen finder fremsendelse af sådanne dokumenter velbegrundet i forbindelse med dette direktiv af følgende grunde:

Direktivets og den pågældende sektors kompleksitet

Kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder er et kompliceret område. Det påvirker forvaltningen af rettigheder til online-anvendelse, men også til mere traditionel offline-anvendelse. Det vedrører rettighederne for ophavsmænd, men også for udøvende kunstnere, forlæggere, producenter og radio- og tv-selskaber. Forskellige typer forvaltningsselskaber er involveret; alt fra store forvaltningsselskaber, der forvalter ophavsmænds rettigheder, til mindre selskaber, som opkræver vederlag knyttet til reprografi eller følgeret. Forskellige typer interessenter er involveret; ikke kun rettighedshavere, men også kommercielle brugere, som har opnået licenser fra forvaltningsselskaber.

Selv om der findes EU-lovgivning om ophavsret og beslægtede rettigheder, er det første gang, at kollektiv forvaltning behandles direkte i EU-lovgivningen. De omfattende retlige rammer, der foreslås i direktivet, vil føre til væsentlige ændringer i de fleste nationale lovgivninger for så vidt angår regulering af forvaltningsselskaber.

Desuden er direktivets titel vedrørende multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på online-anvendelse en absolut nyhed set i et lovgivningsmæssigt perspektiv. Ingen medlemsstater har lovgivning på plads om denne type licenser.

Desuden vil bestemmelserne i direktivet også påvirke national lovgivning om konfliktløsning.

Denne nye retlige ramme vil kræve en struktureret tilgang ved tilsyn med gennemførelsen. I mangel af national lovgivnings- eller reguleringsmæssig erfaring med bestemte dele af direktivet, er det af stor betydning, at Kommissionen modtager gennemførelsesdokumenter med en uddybning af, hvordan medlemsstaterne har gennemført de nye bestemmelser. Uden velstrukturerede forklarende dokumenter vil Kommissionens forudsætninger for at føre tilsyn med gennemførelsen blive bragt i alvorlig fare.

Overensstemmelse og sammenhæng med andre initiativer

Direktivet er en retsakt, som indebærer "minimumsharmonisering", og medlemsstaterne kan indføre strengere og/eller mere detaljerede krav til forvaltningsselskaber end dem, der indgår i direktivet. Det er vigtigt, at Kommissionen er i stand til at sammenligne de deraf følgende situationer i de forskellige medlemsstater og således behørigt udføre sin opgave med at føre tilsyn med EU-lovgivningens anvendelse. Desuden er der medtaget en revisionsklausul i direktivet, og for at kunne indsamle alle relevante oplysninger om, hvordan disse bestemmelser fungerer, skal Kommissionen allerede fra begyndelsen kunne overvåge gennemførelsen af direktivet.

Forvaltningsselskaber skal overholde de nationale krav i henhold til servicedirektivet (2006/123/EF). De bør frit kunne tilbyde deres tjenester på tværs af grænser og repræsentere rettighedshavere, der er bosat eller etableret i andre medlemsstater, eller udstede licenser til brugere, der er bosat eller etableret i andre medlemsstater.

De skal også overholde traktatens konkurrenceregler.

For at sikre, at de nationale bestemmelser, der gennemfører forslaget til direktiv, er i overensstemmelse med servicedirektivet og konkurrencereglerne, er det derfor særlig vigtigt, at Kommissionen kan overvåge og foretage en passende revision af den nationale gennemførelse på grundlag af de nødvendige forklarende dokumenter.

Administrativ byrde

Den administrative byrde som følge af kravet om forklarende dokumenter fra medlemsstaterne er ikke urimelig i betragtning af direktivets målsætninger og dets nye genstand. Den er desuden nødvendig for, at Kommissionen kan varetage sin opgave med at føre tilsyn med EU-lovgivningens anvendelse.

I betragtning af ovenstående er Kommissionen af den opfattelse, at kravet om fremlæggelse af forklarende dokumenter i forbindelse med forslaget til direktiv er rimeligt og ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå målet, som er at varetage opgaven med at føre tilsyn med, om direktivet gennemføres korrekt, på en effektiv måde.